

POLICEJNÍ AKADEMIE ČESKÉ REPUBLIKY V PRAZE

Fakulta bezpečnostního managementu

Katedra soukromého práva (KSP)

**Řízení ve věcech služby dle zákona o státní
službě**

Bakalářská práce

**Proceedings in matters of service according to the Civil Service
Act
Bachelor thesis**

VEDOUCÍ PRÁCE
Mgr. Kateřina BLAŽKOVÁ

AUTOR PRÁCE
Kristýna KUBÍKOVÁ

PRAHA
2024

Čestné prohlášení

Prohlašuji, že předložená práce je mým původním autorským dílem, které jsem vypracovala samostatně. Veškerou literaturu a další zdroje, z nichž jsem čerpala, v práci řádně cituji a jsou uvedeny v seznamu použité literatury.

V Lysé nad Labem, dne 12. března 2024

Kristýna Kubíková

Poděkování

Na tomto místě bych velice ráda poděkovala vedoucí mé bakalářské práce Mgr. Kateřině Blažkové za odborné vedení a cenné rady, které mi poskytla při zpracování bakalářské práce. Poděkování také patří mé rodině a přátelům za jejich podporu po celou dobu mého studia.

Anotace

Bakalářská práce je zaměřena na řízení ve věcech služby dle zákona o státní službě. Cílem práce je podat ucelený přehled právní úpravy řízení ve věcech služby s návrhy de lege ferenda. Nejprve jsou v práci vymezeny základní pojmy týkající se státní služby pro bližší pochopení jejího fungování. Dále je popsán složitý legislativní vývoj státní služby. Následuje hlavní kapitola o průběhu celého řízení včetně jednotlivých institutů, které se k řízení pojí. Další částí této práce jsou opravné prostředky, nárok státního zaměstnance při nezákonném rozhodnutí o přeložení a náhrada nákladů řízení. Poté je v práci přiblíženo konkrétní rozhodování ve věcech služby, a to rozhodování o kárné odpovědnosti. V poslední částí této práce jsou shrnuty úvahy de lege ferenda.

Klíčová slova

státní služba * řízení ve věcech služby * služební orgán * státní zaměstnanec
* rozhodování * opravné prostředky * kárná odpovědnost

Annotation

The subject of this bachelor is the proceedings in matters of service according to the Civil Service Act. The aim of the thesis is to provide a comprehensive analysis of the legal regulation of the civil service proceedings with de lege ferenda proposals. First, the thesis defines the basic concepts related to the civil service for a better understanding of its functioning and the legislative development of the civil service. This is followed by a main chapter on the procedure including the various institutes related to the procedure. The next part deals with remedies, the civil servant's entitlement in case of an illegal transfer decision and compensation for costs. The thesis then looks at specific decisions in service matters, namely the decision on punitive liability. The last part of the thesis summarises de lege ferenda considerations.

Keywords

civil service * proceedings in matters of service * service authority * civil servant *
decision-making * remedies * punitive liability

Obsah

Seznam použitých zkratk.....	7
Úvod	8
1 Legislativní vývoj státní služby	10
2 Řízení ve věcech služby.....	13
2.1 Vymezení řízení ve věcech služby	13
2.2 Základní zásady řízení ve věcech služby.....	17
2.2.1 Zásada legality	18
2.2.2 Zásada zákazu zneužití pravomoci a správního uvážení	18
2.2.3 Zásada součinnosti s dotčenými osobami	19
2.2.4 Zásada dobré správy	19
2.3 Účastníci řízení	20
2.4 Rozhodující orgány	22
2.5 Vyloučení z projednávání a rozhodování věci.....	24
2.6 Vedení řízení a úkony služebních orgánů	25
2.6.1 Písemnost řízení.....	25
2.6.2 Oprávněná úřední osoba	25
2.6.3 Jednací jazyk	26
2.6.4 Spis.....	26
2.6.5 Protokol	27
2.6.6 Doručování	27
2.7 Zahájení řízení ve věcech služby.....	29
2.7.1 Zahájení řízení o žádosti	29
2.7.2 Zahájení řízení z moci úřední	30
2.7.3 Zvláštní ustanovení o vydání rozhodnutí	31
2.8 Rozhodnutí ve věcech služby	32
2.8.1 Právní moc a vykonatelnost rozhodnutí	35
3 Opravné prostředky v řízení ve věcech služby.....	37
3.1 Řádné opravné prostředky	37

3.1.1	Odvolací řízení	37
3.2	Mimořádné opravné prostředky	41
3.2.1	Obnova řízení	43
3.2.2	Přezkumné řízení	41
4	Nárok při zrušení nezákonného rozhodnutí o přeložení.....	45
5	Náhrada nákladů řízení	46
6	Kárná odpovědnost	48
7	Úvahy de lege ferenda	53
	Závěr	55
	Seznam použité literatury	57

Seznam použitých zkratek

EU	Evropská unie
ČR	Česká republika
LZPS	Ústavní zákon č. 2/1993 Sb., Listina základních práv a svobod
Služební zákon	Zákon č. 218/2002 Sb., o službě státních zaměstnanců ve správních úřadech a o odměňování těchto zaměstnanců a ostatních zaměstnanců ve správních úřadech
Správní řád	Zákon č. 500/2004 Sb., správní řád
SŘ	Zákon č. 500/2004 Sb., správní řád
Zákoník práce	Zákon č. 262/2006 Sb., zákoník práce
ZSS	Zákon č. 234/2014 Sb., o státní službě
Zákon o státní službě	Zákon č. 234/2014 Sb., o státní službě

Úvod

Jako téma své bakalářské práce jsem si zvolila řízení ve věcech služby dle zákona o státní službě. K volbě tohoto tématu mě vedlo několik důvodů. Řízení ve věcech služby se dotýká velkého počtu státních zaměstnanců. Orientace v této oblasti, tak může být pro mnohé z nich přínosem. Zároveň mě toto téma zaujalo v průběhu studia při absolvování předmětu s názvem "Vybrané otázky civilní státní služby a služebních poměrů". Dále bych se v budoucnu ráda ucházela o práci státního zaměstnance. Poznatky nabyté při zpracování této práce mi tudíž budou přínosné i do budoucna.

Základním právním předpisem, který upravuje státní službu je zákon č. 234/2014 Sb., o státní službě. Zákon o státní službě je účinný devět let a přinesl zásadní změny v oblasti postavení státních zaměstnanců, kteří jsou ve služebním poměru a vykonávají státní správu ve služebních úřadech. Služební úřady jsou zřízeny zákonem a jedná se o instituce, u kterých státní zaměstnanci vykonávají službu. Státním zaměstnancem je fyzická osoba, která byla přijata do služebního poměru, byla zařazena na služební místo nebo jmenována na služební místo představeného, a která vykonává službu. Službou se rozumí činnosti, které jsou vykonávány ve služebních úřadech, např. příprava návrhů právních předpisů nebo ochrana utajovaných informací.

Státní zaměstnanci ve služebním poměru jsou ve veřejnoprávním vztahu, který se vyznačuje principem nadřízenosti a podřízenosti. Služební poměr je založen jednostranně na základě rozhodnutí služebního orgánu o přijetí do služebního poměru. Jedná se tak o zásadní rozdíl od pracovněprávního vztahu, který je soukromoprávním vztahem. V pracovním poměru jsou si strany rovny. Základem vzniku pracovního poměru je pracovní smlouva uzavřená mezi zaměstnancem a zaměstnavatelem. Mezi další rozdíly patří mimo jiné složení služebního slibu, který státní zaměstnanec skládá v den nástupu do služby před služebním orgánem nebo složení úřednické zkoušky.

Cílem bakalářské práce je podat ucelený přehled právní úpravy týkající se řízení ve věcech služby. Dalším cílem je poukázat na problematická ustanovení a pokusit se o úvahy de lege ferenda, které by mohly vést k zefektivnění problematických ustanovení. Pro dosažení cílů práce je využita zejména deskriptivní metoda, která popisným způsobem zkoumá dané instituty. Dále je také využita metoda analýzy, prostřednictvím které jsou rozebrány problematická ustanovení. Na základě získaných poznatků jsou formulovány úvahy de lege ferenda.

Práce je rozdělena do sedmi kapitol. První kapitola je zaměřena na dlouhý a složitý legislativní vývoj státní služby v České republice. Zdůrazňuje důležité události a faktory, které formovaly současný zákon o státní službě. Dále se kapitola věnuje novelizacím zákona o státní službě. Druhá kapitola se detailně zabývá řízením ve věcech služby a je hlavní kapitolou této práce. Definuje pojem řízení ve věcech služby, vymezuje jeho odlišnosti od správního řízení a poskytuje ucelený přehled o základních zásadách řízení, účastnících řízení, rozhodujících orgánech, procesu řízení a rozhodnutí ve věcech služby. Třetí kapitola je zaměřena na opravné prostředky, které je možné uplatnit. Práce se zabývá jak řádnými opravnými prostředky, tak mimořádnými opravnými prostředky. Čtvrtá kapitola vymezuje nárok státního zaměstnance při zrušení nezákonného rozhodnutí o přeložení. Pátá kapitola pojednává o náhradě nákladů řízení. Šestá kapitola se zaměřuje na konkrétní řízení ve věcech služby, a to na rozhodování o kárné odpovědnosti. Kárná odpovědnost byla zvolena jako téma této kapitoly z následujícího důvodu. Při rozhodování o kárné odpovědnosti se rozhoduje o vině či nevině státního zaměstnance ze spáchání kárného provinění, a je tak důležitým institutem. V závěrečné kapitole jsou shrnuty úvahy de lege ferenda, které vycházejí z poznatků uvedených v předchozích kapitolách této práce.

1 Legislativní vývoj státní služby

Přijetí zákona o státní službě procházelo složitým legislativním vývojem. Úsilí vynaložené k přípravě a následnému přijetí zákona vyplývalo ze dvou skutečností. První skutečností bylo přijetí ústavního zákona č. 1/1993 Sb., Ústava České republiky, ve kterém je v čl. 79 odst. 2 zakotveno, že „*právní poměry státních zaměstnanců v ministerstvech a jiných správních úřadech upravuje zákon.*“¹ Z tohoto důvodu bylo zapotřebí přijmout zákon, který bude regulovat výše zmíněné poměry. Druhou skutečností byl fakt, že v rámci přijetí České republiky do Evropské unie bylo jednou z podmínek přijmout zákon upravující státní službu, který by odpolitizoval státní správu prostřednictvím oddělení personální moci od moci politické.²

V roce 2002 došlo k přijetí zákona č. 218/2002 Sb., o službě státních zaměstnanců ve správních úřadech a o odměňování těchto zaměstnanců a ostatních zaměstnanců ve správních úřadech (služební zákon). Účinnost měla nastat 1. ledna 2004, v souvislosti se vstupem ČR do EU a výše zmíněné podmínce vstupu. Avšak nabytí účinnosti bylo neustále odkládáno a nikdy k ní nedošlo. Zdůvodňovalo se to zejména nedostatkem finančních prostředků, nicméně fakticky bylo odkládání spíše důsledkem nezájmu politiků ohledně uvedení zákona v účinnost.³ Legislativní změny odpovídaly znění Ústavy České republiky a splňovaly podmínky EU, přičemž ale bylo předpokládáno, že zákon nabyde účinnosti. V roce 2013 Evropská komise vyjádřila hrozbu v souvislosti s neplněním závazku, který vyplývá z Dohody o partnerství pro programové období 2014-2020. Pokud by ČR nesplnila tento závazek, tedy neměla by účinný zákon upravující státní službu, přišla by o možnost čerpat z Evropských strukturálních fondů.⁴

¹ Čl. 79 ústavního zákona č. 1/1993, Sb., Ústava České republiky

² PICHRT, Jan; KAUCKÝ, Jiří; KOPECKÝ, Martin; BĚLINA, Miroslav; BĚLINA, Tomáš et al. *Zákon o státní službě: komentář*. 2. vydání. Komentáře Wolters Kluwer. Praha: Wolters Kluwer, 2020, s. XLIII. ISBN 978-80-7598-654-2.

³ Tamtéž, s. XLIV.

⁴ HOMFRAY, Šárka, KLEVETOVÁ, Dominika, STANĚK, Michal. *Praktický průvodce státní službou*. První vydání. Praha: Grada Publishing, 2020, s. 10. ISBN 978-80-271-1756-7.

Rok 2014 se stal klíčovým pro legislativní vývoj státní služby. Vzniklo několik návrhů na změnu služebního zákona, které předložili jak poslanci, tak vláda. Těmito návrhy se zabýval útvar ministra pro legislativu a lidská práva na Úřadu vlády České republiky. V gesci Ministerstva vnitra byl nakonec zpracován nový návrh zákona o státní službě.⁵ Návrh zákona o státní službě byl poté schválen Poslaneckou sněmovnou 10. září 2014 a Senátem 1. října 2014. Nový návrh zákona o státní službě tak nahradil předchozí služební zákon, který byl tímto zrušen.⁶

Bývalý prezident ČR Miloš Zeman dne 2. září 2014 vystoupil na schůzi Poslanecké sněmovny, kde vyjádřil svůj postoj k projednávanému zákonu o státní službě a specifikoval podmínku, za které zákon podepíše. Na schůzi se zaměřil zejména na oblast depolitizace, ke které by zákon měl mimo jiné sloužit.⁷ Dle jeho slov to tak není, „*jsem přesvědčen, že navrhovaný zákon nejenže není depolitizací státní správy, ale je naopak její zesílenou politizací, ...*“⁸ Vzhledem k tomu, že nedošlo k žádné změně ve znění ZSS, bývalý prezident ČR Miloš Zeman využil své právo veta. Zákon o státní službě nepodepsal a vrátil ho zpět k projednání Poslanecké sněmovně. Vrácení zákona odůvodnil tím, že se v ZSS vyskytují ústavní pochybnosti, od nestandardního procesu projednávání až po nejasnosti v některých ustanoveních. Prezidentské veto bylo přehlasováno Poslaneckou sněmovnou 24. října 2014. Dne 6. listopadu 2014 byl zákon vyhlášen ve Sbírce zákonů jako zákon č. 234/2014 Sb., o státní službě a účinnosti nabyl dne 1. ledna 2015, přičemž některá ustanovení nabyla účinnosti dnem vyhlášení. Druhý den po vyhlášení ve Sbírce zákonů podal bývalý prezident republiky ústavní stížnost k Ústavnímu soudu v Brně na zrušení tohoto zákona nebo zrušení jednotlivých ustanovení.⁹ Ústavní soud na návrh bývalého prezidenta republiky zrušil pouze § 17 odst. 3 věty čtvrté ZSS, který se

⁵ PICHRT, Jan; KAUCKÝ, Jiří; KOPECKÝ, Martin; BĚLINA, Miroslav; BĚLINA, Tomáš et al. *Zákon o státní službě: komentář*. 2. vydání. Komentáře Wolters Kluwer. Praha: Wolters Kluwer, 2020, s. XLVI. ISBN 978-80-7598-654-2.

⁶ Nález Ústavního soudu ČR ze dne 30. 6. 2015, sp. zn. Pl. ÚS 21/14.

⁷ Stanovisko prezidenta republiky k zákonu o státní službě 71/16. Online. Dostupné z: <https://www.psp.cz/sqw/text/orig2.sqw?idd=111458>. [cit. 2024-01-20]

⁸ Tamtéž.

⁹ VAVERA, František; HULINSKÝ, Petr; MLSNA, Petr; PAVEL, Mates; CHRÁSTKOVÁ, Kristina et al. *Zákon o státní službě s poznámkami*. Plzeň: Aleš Čeněk, 2015, s. 15. ISBN 978-80-7380-518-0.

týkal umožnění vedoucím sedmi ústředních orgánů státní správy nesouhlasit s vládou v oblasti počtu služebních míst v rámci systematizace a objemu prostředků na platy. Všechny další návrhy byly zamítnuty.¹⁰

Zákon o státní službě byl v průběhu let několikrát novelizován. Ke dni uzavření této práce byl novelizován již 32x, přičemž k 1. lednu 2025 nabyde účinnosti 33. novela. Převážná část novelizací zahrnuje spíše stylistické úpravy nebo změny méně významného charakteru. Zásadní novela, která se týkala řízení ve věcech služby byla provedena zákonem č. 384/2022 Sb., kterým se mění zákon č. 234/2014 Sb., o státní službě, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony. Tato novela nabyla účinnosti poměrně nedávno, a to 1. ledna 2023. V této novele došlo ke zrušení § 164 ZSS, který speciálně upravoval výběrové řízení. Relevantní úprava je obsažena v § 24 a násl. ZSS. Také došlo ke zrušení bodu 3 v ustanovení § 159 odst. 1 písm. j) ZSS, který upravoval jmenování a odvolání člena výběrové komise. Jmenování a odvolání člena výběrové komise bylo doplněno do § 159 odst. 2 písm. m) ZSS.

¹⁰ Nález Ústavního soudu ČR ze dne 30. 6. 2015, sp. zn. Pl. ÚS 21/14.

2 Řízení ve věcech služby

V řízení ve věcech služby rozhoduje služební orgán o právech a povinnostech účastníků řízení. Výsledkem řízení je rozhodnutí, ve kterém se zakládají, mění nebo ruší práva a povinnosti účastníků řízení.¹¹ V případě nesouhlasu s vydaným rozhodnutím je účastník řízení oprávněn využít řádné a mimořádné opravné prostředky, viz kapitola 3.

2.1 Vymezení řízení ve věcech služby

V zákoně o státní službě v hlavě II., části desáté je upraveno řízení ve věcech služby, konkrétně v § 159 až 169. Zákon o státní službě neupravuje podrobně průběh celého řízení, ale vymezuje některé procesní postupy, které mají přednost před užitím správního řádu. V procesních otázkách řízení, které ZSS neupravuje, je subsidiárně použit správní řád. V § 160 ZSS je zakotveno, že *„nestanoví-li zákon jinak, v řízení ve věcech služby se postupuje podle správního řádu.“*¹² V případě, že by toto ustanovení v zákoně upraveno nebylo, ze správního řádu subsidiarita vyplývá, a to z § 1 odst. 2 SŘ, který stanoví, že *„tento zákon nebo jeho jednotlivá ustanovení se použijí, nestanoví-li zvláštní zákon jiný postup.“*¹³ Ustanovení upravující správní řízení nalezneme ve druhé a třetí části správního řádu.

Ustanovení § 159 odst. 1 ZSS taxativně vymezuje rozhodování, na která se vztahují výše zmíněná ustanovení ZSS a správního řádu.

Jedná se o rozhodování o:

- přijetí do služebního poměru,
- zařazení na služební místo,
- jmenování na služební místo představeného,
- odměňování,
- změně služebního poměru,

¹¹ VLČKOVÁ, Eliška; KAŠPAROVÁ, Irena a BLÁHOVÁ, Pavla. Zákon o státní službě. 1. vydání. Olomouc: ANAG, 2015, s. 234. ISBN 978-80-7263-961-8.

¹² § 160 zákona č. 234/2014 Sb., o státní službě

¹³ PICHRT, Jan; KAUCKÝ, Jiří; KOPECKÝ, Martin; BĚLINA, Miroslav; BĚLINA, Tomáš et al. Zákon o státní službě: komentář. 2. vydání. Komentáře Wolters Kluwer. Praha: Wolters Kluwer, 2020, s. 629-648. ISBN 978-80-7598-654-2.

- kárné odpovědnosti,
- skončení služebního poměru,
- odbytném,
- odchodném,
- jmenování a odvolání členem
 - zkušební komise,
 - kárné komise,
- povolení
 - kratší služební doby,
 - zvýšení vzdělání státního zaměstnance na náklady služebního úřadu včetně volna k němu a zastavení poskytování tohoto volna,
 - výkonu jiné výdělečné činnosti než služby,
- náhradě nákladů podle § 110,
- zastavení poskytování úlev ve službě podle § 111.¹⁴

V § 159 odst. 2 ZSS jsou taxativně vymezena rozhodování, na která se nevztahují ustanovení řízení ve věcech služby, ani ustanovení o správním řízení zakotvené ve správním řádu a znějí následovně:

- jmenování na služební místo představeného a odvolání z tohoto služebního místa, pokud spadá do působnosti vlády,
- vyslání na služební cestu,
- zastupování státního zaměstnance nebo představeného,
- zproštění povinnosti zachovávat mlčenlivost,
- povolení změny rozvržení služební doby a pružného rozvržení služební doby,
- nařízení služební pohotovosti, služby přesčas nebo ve dnech pracovního klidu,
- povolení služebního volna,
- čerpání dovolené a dodatkové dovolené,
- prohlubování vzdělání,
- provádění služebního hodnocení státního zaměstnance,

¹⁴ § 159 odst. 1 zákona č. 234/2014 Sb., o státní službě

- stanovení platu, je-li předmětem
 - změna výše platového tarifu v důsledku změny výše platových tarifů stanovených nařízením vlády, nebo
 - zařazení státního zaměstnance do vyššího platového stupně v důsledku dosažení délky započitatelné praxe stanovené pro vyšší platový stupeň,
- poskytnutí odměny,
- výběrové řízení a jmenování a odvolání členem výběrové komise,
- nařízení výkonu služby z jiného místa.¹⁵

Skutečnost, že nejsou uplatňována ustanovení o řízení ve věcech služby ani správního řádu o správním řízení, neznámá, že by postup při výše zmíněných rozhodování mohl být v rozporu s právními předpisy. V případě že by, ZSS neupravoval některé procesní postupy, nevylučuje se použití správního řádu, ale pouze části druhé a třetí správního řádu. Pokud se tedy nepostupuje podle části druhé a třetí SŘ, postupuje se dle § 177 odst. 2 SŘ obdobně podle části čtvrté. Dále je také potřeba uplatňovat základní zásady podle § 2 až 8 SŘ. V případě nesouhlasu, např. s vysláním na služební cestu, je státní zaměstnanec oprávněn podat stížnost a v nejzazším případě podat žalobu na ochranu před nezákonným zásahem.¹⁶ Stížnost nelze podat ve věcech služebního hodnocení státního zaměstnance. Proti služebnímu hodnocení je státní zaměstnanec oprávněn podat námitky.

Oba odstavce obsahují taxativní výčet rozhodování, což znamená, že výčet je úplný a konečný a nelze jej rozšiřovat o další instituty, pokud nedojde k jejich rozšíření v rámci novelizací ZSS. V tomto kontextu však vzniká otázka, jestli všechny potřebné instituty jsou obsaženy v taxativním výčtu.

¹⁵ § 159 odst. 2 zákona č. 234/2014 Sb., o státní službě

¹⁶ ERÉNYI, Tereza; KANTOROVÁ, Diana a VEJSADA, Daniel. *Vyznejte se v zákoně o státní službě*: podle právní úpravy k 30. listopadu 2016. Brno: BizBooks, 2017, s. 25 a 120. ISBN 978-80-265-0607-2.

Příkladem je náhrada škody. Řízení o náhradě škody není upraveno jako rozhodování, ve kterém se vede řízení ve věcech služby podle § 159 odst. 1 ZSS. Náhradu škody upravuje § 122 až 125 ZSS, přičemž při odpovědnosti za škodu ze strany státního zaměstnance, služebního úřadu a při zabezpečení státního zaměstnance při služebním úrazu nebo nemoci z povolání, obecně odkazuje na zákoník práce se slovy “se řídí zákoníkem práce”. Bližší vymezení použití zákoníku práce příslušná ustanovení neupravují. Zákoník práce obsahuje jak hmotněprávní úpravu, tak procesněprávní. Problematika spočívá v tom, že služební poměr státních zaměstnanců je veřejnoprávním vztahem a odkazováno je na soukromoprávní úpravu.¹⁷ Náhrada škody by se tak řídila soukromoprávním procesem.

Poradní sbor náměstka ministra vnitra pro státní službu se v závěru č. 5 ze dne 3. června 2016 zabýval režimem projednávání povinnosti nahradit škodu. V závěru je uvedeno, že proces rozhodování je jedním z druhů řízení ve věcech služby. Odůvodněno je to tím, že se jedná o věc služebního poměru, přičemž ve věcech služebního poměru jedná a rozhoduje služební orgán. Z toho vyplývá, že ačkoliv rozhodování o povinnosti nahradit škodu není upraveno v § 159 odst. 1 ZSS, je považováno za jeden z druhů řízení ve věcech služby. Řízení o náhradě škody se zahajuje z moci úřední a služební orgán řeší jak škodu způsobenou státním zaměstnancem, tak i služebním úřadem.¹⁸ Dle mého názoru by optimální řešení spočívalo v doplnění náhrady škody do taxativního výčtu v § 159 odst. 1 ZSS. Zároveň by bylo vhodné blíže specifikovat podle jakých ustanovení zákoníku práce se náhrada škody řídí nebo samostatně náhradu škody blíže upravit, jako je tomu např. v zákoně č. 361/2003 Sb., o služebním poměru příslušníků bezpečnostních sborů.

¹⁷ HŘEBÍKOVÁ, Iva; FÁBEROVÁ, Andrea; BRÜCKNEROVÁ, Zuzana; KUBÁČOVÁ NEJEDLÁ, Petra; MORAVEC, Karel et al. *Zákon o státní službě: komentář*. Vydání první. Beckova edice komentované zákony. Praha: C.H. Beck, 2022, s. 663-664. ISBN 978-80-7400-842-9.

¹⁸Závěr č. 5 ze zasedání poradního sboru náměstka ministra vnitra pro státní službu k zákonu o státní službě ze dne 3. června 2016: *Režim projednávání povinnosti nahradit škodu způsobenou státním zaměstnancem služebnímu úřadu a způsobenou služebním úřadem státnímu zaměstnanci*. Online. Dostupné z: <https://www.mvcr.cz/sluzba/clanek/poradni-sbor-namestka-mv-pro-statni-sluzbu.aspx> [cit. 2024-02-01]

2.2 Základní zásady řízení ve věcech služby

Zákon o státní službě neupravuje základní zásady. S ohledem na subsidiární povahu správního řádu při řízení ve věcech služby je tudíž nezbytné postupovat podle jeho základních zásad. Tyto principy představují pro služební orgány vodítka, jimiž se řídí tak, aby postupovaly v souladu se zákonem a zajistily řádný průběh řízení.

Základní zásady jsou upraveny v § 2 až 8 správního řádu a znějí následovně:

- zásada legality,
- zásada subsidiarity,
- zásada zákazu zneužití pravomoci a správního uvážení,
- zásada ochrany dobré víry,
- zásada nestrannosti a rovnosti,
- zásada proporcionality,
- zásada legitimního očekávání,
- zásada souladu s veřejným zájmem,
- zásada materiální pravdy,
- zásada součinnosti s dotčenými osobami,
- zásada smírného řešení rozporů,
- zásada rychlosti a hospodárnosti,
- zásada součinnosti mezi správními orgány,
- zásada dobré správy.¹⁹

V následujících subkapitolách se podrobněji zaměřím na konkrétní zásady, které považuji za nejdůležitější.

¹⁹ JEMELKA, Luboš; PONDĚLÍČKOVÁ, Klára a BOHADLO, David. *Správní řád: komentář. 7. vydání.* Beckova edice komentované zákony. Praha: C.H. Beck, 2023, s. 20-60. ISBN 978-80-7400-932-7.

2.2.1 Zásada legality

Zásada legality je upravena v § 2 odst. 1 SŘ a stanovuje, že „*správní orgán postupuje v souladu se zákony a ostatními právními předpisy, jakož i mezinárodními smlouvami, které jsou součástí právního řádu.*“²⁰ Tato zásada představuje základní princip a je základní povinností, která musí být dodržována.²¹ Z této zásady vyplývá, že služební orgán má povinnost jednat v souladu s právními předpisy a nesmí se od nich odchýlit. K porušení zásady legality může dojít např. pokud rozhodnutí nebude vydáno v zákonem stanovených lhůtách.

S touto zásadou souvisí také ustanovení v čl. 2 odst. 2 LZPS, který upravuje princip, že „*státní moc lze uplatňovat jen v případech a v mezích stanovených zákonem, a to způsobem, který zákon stanoví.*“²² Státní moc se výrazně liší od soukromoprávních vztahů, kdy „*každý může činit, co není zákonem zakázáno, a nikdo nesmí být nucen činit, co zákon neukládá.*“²³

2.2.2 Zásada zákazu zneužití pravomoci a správního uvážení

Zásada zákazu zneužití pravomoci a správního uvážení je zakotvena v § 2 odst. 2 SŘ a zní následovně, „*správní orgán uplatňuje svou pravomoc pouze k těm účelům, k nimž mu byla zákonem nebo na základě zákona svěřena, a v rozsahu, v jakém mu byla svěřena.*“²⁴ Z této zásady vyplývá, že služební orgán nesmí zneužívat své pravomoci ani správního uvážení a musí postupovat a jednat v souladu se zákonem. Pravomoc představuje oprávnění služebního orgánu ve věcech, ve kterých mu je zákonem působnost svěřena.

²⁰ § 2 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád

²¹ POTĚŠIL, Lukáš; HEJČ, David; RIGEL, Filip a MAREK, David: *Správní řád. Komentář. 2. vydání.* Praha: C. H. Beck, 2020, s. 34-35. ISBN 978-80-7400-804-7.

²² Čl. 2 odst. 2 ústavního zákona č. 2/1993 Sb., Listina základních práv a svobod

²³ Tamtéž, čl. 2 odst. 3

²⁴ § 2 odst. 2 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád

Správní uvážení naproti tomu představuje zvolení nejvhodnějšího způsobu řešení v dané věci, pokud možnost volby právní úprava umožňuje.²⁵ Správní uvážení se uplatňuje při rozhodování o kárné odpovědnosti, kdy kárná komise prvního stupně rozhoduje o uložení kárného opatření, a to s ohledem na konkrétní okolnosti daného kárného provinění.

2.2.3 Zásada součinnosti s dotčenými osobami

Zásada součinnosti s dotčenými osobami je vyjádřena v § 4 odst. 2 až 4 SŘ. V odst. 2 je stanoveno, že *„správní orgán v souvislosti se svým úkonem poskytne dotčené osobě přiměřené poučení o jejich právech a povinnostech, je-li to vzhledem k povaze úkonu a osobním poměrům dotčené osoby potřebné.“*²⁶ V odst. 3, že *„správní orgán s dostatečným předstihem uvědomí dotčené osoby o úkonu, který učiní, je-li to potřebné k hájení jejich práv a neohrozí-li to účel úkonu.“*²⁷ A v odst. 4 je zakotveno, že *„správní orgán umožní dotčeným osobám uplatňovat jejich práva a oprávněné zájmy.“*²⁸

Pro služební orgán z toho tedy plyne, že je povinen poskytnout účastníkovi řízení poučení o jeho právech a povinnostech, pokud je to potřebné v souvislosti s vykonávanými úkony. Dále je služební orgán povinen informovat dotčené osoby o plánovaném úkonu, pokud je to nezbytné k hájení jejich práv. Poslední odstavec zabezpečuje právo účastníků uplatňovat práva a oprávněné zájmy. Služební orgán je v rámci této zásady povinen aktivně spolupracovat s účastníky řízení a poskytovat jim potřebné informace.

2.2.4 Zásada dobré správy

Zásada dobré správy je upravena § 4 odst. 1 SŘ, který stanovuje, že *„veřejná správa je službou veřejnosti. Každý, kdo plní úkoly vyplývající z působnosti správního orgánu, má povinnost se k dotčeným osobám chovat zdvořile a podle*

²⁵ POTĚŠIL, Lukáš; HEJČ, David; RIGEL, Filip a MAREK, David: *Správní řád. Komentář. 2. vydání.* Praha: C. H. Beck, 2020, s. 34-25. ISBN 978-80-7400-804-7.

²⁶ § 4 odst. 2 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád

²⁷ § 4 odst. 3 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád

²⁸ § 4 odst. 4 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád

*možností jim vycházet vstřícně.*²⁹ Z této zásady vyplývá zejména vstřícnost služebních orgánů. V praxi se vstřícnost může projevit, pokud se v žádosti o přijetí do služebního poměru budou vyskytovat nedostatky. V případě nedostatků, by měla být žádost vyřazena. Služební orgán může v rámci této zásady řešit nedostatky žádosti neformálním kontaktem, aby nedošlo k jejímu vyřazení.

2.3 Účastníci řízení

V § 161 ZSS jsou vymezeni účastníci řízení ve věcech služby. „*Účastníkem řízení je:*

- a) *žadatel o přijetí do služebního poměru, nebo*
- b) *státní zaměstnanec*³⁰

Jedná se o speciální úpravu účastníků řízení, která nahrazuje obecné vymezení okruhu účastníků obsažených v § 27 SŘ. Jak vyplývá z výše zmíněného, účastníkem řízení ve věcech služby může být tedy pouze žadatel o přijetí do služebního poměru nebo státní zaměstnanec. ZSS jinou osobu jako účastníka řízení nepřipouští. Toto vymezení je ale poměrně úzké. V praxi může nastat několik případů, kdy služební orgán je povinen řízení zahájit a ukončit vydáním rozhodnutím i v případě, že se jedná již o bývalého státního zaměstnance anebo se o státního zaměstnance vůbec nejedná. Právo na účast v řízení nelze odebrat, jelikož se rozhoduje o právech a povinnostech dotčené osoby.³¹

Příkladem může být případ, kdy služební orgán bude rozhodovat o povinnosti nahradit náklady spojené se studiem nebo vysláním na studijní pobyt. Povinnost nahradit náklady vzniká v okamžiku, kdy státní zaměstnanec nesetřval ve služebním poměru po stanovenou dobu, což je jeho povinností podle § 110 odst. 1 a 2 ZSS. Služební orgán podle § 159 odst. 1 písm. l) zákona ZSS vede

²⁹ § 4 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád

³⁰ § 161 zákona č. 234/2014 Sb., o státní službě

³¹ HŘEBÍKOVÁ, Iva; FÁBEROVÁ, Andrea; BRÜCKNEROVÁ, Zuzana; KUBÁČOVÁ NEJEDLÁ, Petra; MORAVEC, Karel et al. *Zákon o státní službě: komentář*. Vydání první. Beckova edice komentované zákony. Praha: C.H. Beck, 2022, s. 831-832. ISBN 978-80-7400-842-9.

řízení ve věcech služby při náhradě nákladů podle § 110, i když dotčená osoba již není státním zaměstnancem.³²

Druhým příkladem je situace, kdy se podle § 159 odst. 1 písm. j) ZSS vztahuje řízení ve věcech služby na jmenování a odvolání člena zkušební komise. Složení zkušební komise je upraveno v § 37 odst. 2 ZSS. V tomto odstavci není stanoveno, že se výběrová komise musí skládat výlučně ze státních zaměstnanců, pouze dva členové musejí být státními zaměstnanci.³³

V situacích, které byly uvedeny výše, se musí služební orgán vypořádat s nedostatečnou právní úpravou a posoudit, zda jsou dotčené osoby považovány za účastníky řízení, i když je zákon o státní službě výslovně neupravuje. Možným řešením by bylo subsidiárně aplikovat správní řád podle § 160 ZSS. Konkrétně ustanovení § 27 odst. 1 písm. b) SŘ, které upravuje, že účastníci jsou „v řízení z moci úřední dotčené osoby, jimž má rozhodnutí založit, změnit nebo zrušit právo anebo povinnost nebo prohlásit, že právo nebo povinnost mají anebo nemají.“³⁴ Tento postup je však problematický. Vymezení účastníků řízení v § 161 ZSS je speciálním ustanovením k § 27 SŘ a ustanovení správního řádu lze použít pouze v případech, kdy zvláštní zákon nestanoví něco jiného.

Dle mého názoru by optimální řešení spočívalo v novelizaci § 161 ZSS. Tato novela by měla za následek rozšíření okruhu účastníků řízení. Osoby, které nejsou státními zaměstnanci nebo žadateli do služebního poměru, avšak jsou dotčeny řízením a rozhodnutím vydaným v daném řízení, by se tak staly účastníky řízení. Tím by se předešlo výše zmíněným nejasnostem a zajistila se jasná a přesná úprava účastníků v řízení ve věcech služby.

³² HŘEBÍKOVÁ, Iva; FÁBEROVÁ, Andrea; BRÜCKNEROVÁ, Zuzana; KUBÁČOVÁ NEJEDLÁ, Petra; MORAVEC, Karel et al. *Zákon o státní službě: komentář*. Vydání první. Beckova edice komentované zákony. Praha: C.H. Beck, 2022, s. 832. ISBN 978-80-7400-842-9.

³³ Tamtéž.

³⁴ § 27 odst. 2 písm. b) zákona č. 500/2004 Sb., správní řád

2.4 Rozhodující orgány

Rozhodující orgány jsou vymezeny v § 162 ZSS. V § 162 odst. 1 a 2 ZSS jsou upraveny příslušné orgány, které rozhodují v prvním stupni. V § 162 odst. 1 ZSS je stanoveno, že „*ve věcech kárné odpovědnosti rozhoduje v prvním stupni kárná komise prvního stupně.*“³⁵ Kárné komise jsou zřizovány podle § 92 ZSS. Podle § 162 odst. 2 ZSS „*v ostatních věcech služby rozhoduje v prvním stupni příslušný služební orgán.*“³⁶ Z výše uvedeného vyplývá, že se jedná o všechny instituty uvedené v § 159 odst. 1 ZSS, kromě kárné odpovědnosti upravené v § 159 odst. 1 písm. f) ZSS. Blíže se rozhodování o kárné odpovědnosti věnuje samostatná kapitola č. 6.

Služební orgány jsou taxativně vymezeny v § 10 odst. 1 ZSS, přičemž „*služebním orgánem je:*

- a) *vláda nebo ministr vnitra na základě pověření vlády vůči nejvyššímu státnímu tajemníkovi,*
- b) *vláda nebo pověřený člen vlády vůči vedoucímu služebního úřadu, který je ústředním správním úřadem,*
- c) *nejvyšší státní tajemník vůči vedoucímu služebního úřadu, který nemá nadřízený služební úřad, státnímu tajemníkovi a personálnímu řediteli sekce pro státní službu,*
- d) *vedoucí služebního úřadu nebo státní tajemník vůči vedoucímu podřízeného služebního úřadu,*
- e) *personální ředitel sekce pro státní službu vůči státním zaměstnancům zařazeným v sekci pro státní službu,*
- f) *vedoucí služebního úřadu nebo státní tajemník vůči ostatním státním zaměstnancům.*³⁷

V prvním stupni řízení bude zejména jednat a rozhodovat služební orgán toho služebního úřadu, ve kterém státní zaměstnanec vykonává službu. „*Pokud se rozhodnutí služebního orgánu má týkat působnosti jiného služebního orgánu, lze*

³⁵ § 161 odst. 1 zákona č. 234/2014 Sb., o státní službě

³⁶ § 162 odst. 2 zákona č. 234/2014 Sb., o státní službě

³⁷ § 10 odst. 1 zákona č. 234/2014 Sb., o státní službě

ho vydat jen s jeho souhlasem.³⁸ Rozhodnutí služebního orgánu je tedy podmíněno předchozím souhlasem. K povaze souhlasu jsou různé názory. Podle názoru Kopeckého, souhlas není samostatným rozhodnutím a mohl by tak mít povahu závazného stanoviska podle § 149 SŘ.³⁹ Podle názoru Moravce, se lze ztotožnit s tím, že to není samostatným rozhodnutím. Co se týká povahy závazného stanoviska, existovala by možnost jeho přezkumu. ZSS ale žádná kritéria pro vyslovení souhlasu, které by bylo možné přezkoumat, neupravuje. Dochází tak k názoru, že se o závazné stanovisko nejedná, ale jedná se o institut sui generis (svého druhu).

Nejčastěji v praxi nastává situace, kdy je potřeba převést státního zaměstnance na jiné služební místo. Rozhodnutí o převedení náleží služebnímu úřadu, kde státní zaměstnanec dosud vykonává službu, přičemž k provedení převedení do jiného služebního úřadu je nutný souhlas služebního orgánu ve služebním úřadu s volným místem. Bez tohoto souhlasu převedení nelze provést, i když by místo pro státního zaměstnance bylo vhodné. To může vést k nepříjemné situaci, kdy je vhodné volné místo dostupné, ale převedení naráží na formální překážku.⁴⁰ Z mého pohledu by možným řešením bylo upravení institutu souhlasu v případě převedení na jiné služební místo. Tato úprava by spočívala v zavedení lhůty pro udělení souhlasu služebním orgánem a stanovení taxativního výčtu podmínek, za kterých by služební orgán mohl souhlas odmítnout. Implementace těchto změn by vedla k urychlení celého procesu převedení na jiné služební místo, a zároveň by zajistila větší předvídatelnost procesu.

³⁸ § 162 odst. 3 zákona č. 234/2014 Sb., o státní službě

³⁹ PICHRT, Jan; KAUCKÝ, Jiří; KOPECKÝ, Martin; BĚLINA, Miroslav; BĚLINA, Tomáš et al. *Zákon o státní službě: komentář*. 2. vydání. Komentáře Wolters Kluwer. Praha: Wolters Kluwer, 2020, s. 636. ISBN 978-80-7598-654-2.

HŘEBÍKOVÁ, Iva; FÁBEROVÁ, Andrea; BRÜCKNEROVÁ, Zuzana; KUBÁČOVÁ NEJEDLÁ, Petra; MORAVEC, Karel et al. *Zákon o státní službě: komentář*. Vydání první. Beckova edice komentované zákony. Praha: C.H. Beck, 2022, s. 834. ISBN 978-80-7400-842-9.

⁴⁰ Tamtéž, s. 834.

2.5 Vyloučení z projednávání a rozhodování věci

V zákoně o státní službě je v § 163 ZSS zakotvena speciální úprava vyloučení z projednávání a rozhodování věci. Obecnou úpravu vyloučení z projednávání a rozhodování věci upravuje § 14 odst. 1 SŘ a zní následovně, „každá osoba bezprostředně se podílející na výkonu pravomoci správního orgánu (dále jen „úřední osoba“), o níž lze důvodně předpokládat, že má s ohledem na svůj poměr k věci, k účastníkům řízení nebo jejich zástupcům takový zájem na výsledku řízení, pro nějž lze pochybovat o její nepodjatosti, je vyloučena ze všech úkonů v řízení, při jejichž provádění by mohla výsledek řízení ovlivnit.“⁴¹ Podle § 14 odst. 6 SŘ je vyloučena z projednávání a rozhodování ve věci také osoba, která se účastnila řízení v té samé věci na jiném stupni.

Účastník řízení může vznést námitku podjatosti, jakmile se o ní dozví. K námitce podjatosti se nepřihlédne, pokud účastník řízení o důvodů vyloučení věděl, ale námitku neuplatnil bez zbytečného odkladu. „O námitce rozhodne bezodkladně usnesením služebně nadřízený úřední osoby nebo ten, kdo má obdobné postavení.“⁴² Pokud se úřední osoba dozví o okolnostech vedoucích k jejímu vyloučení z projednávání a rozhodování, je povinna o nich bezodkladně informovat svého představeného. Do doby, než bude usnesením rozhodnuto o vyloučení úřední osoby, může úřední osoba vykonávat pouze úkony, které nesnesou odkladu. Tato ustanovení se nepoužijí pro vedoucí ústředních správních úřadů.⁴³

Výše zmíněná ustanovení SŘ se také podle § 163 ZSS nepoužijí pro nejvyššího státního tajemníka a státního tajemníka. Námitka podjatosti proti nejvyššímu státnímu tajemníkovi nebo státnímu tajemníkovi je tedy nepřípustná. To znamená, že je nelze vyloučit z projednávání a rozhodování o dané věci. I přes to, že nejvyšší státní tajemník a státní tajemník nemůžou být vyloučeni z důvodu podjatosti, stále musejí rozhodovat nestranně. Vyplývá to z ustanovení

⁴¹ § 14 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád

⁴² § 14 odst. 3, věta třetí zákona č. 500/2004 Sb., správní řád

⁴³ HŘEBÍKOVÁ, Iva; FÁBEROVÁ, Andrea; BRÜCKNEROVÁ, Zuzana; KUBÁČOVÁ NEJEDLÁ, Petra; MORAVEC, Karel et al. *Zákon o státní službě: komentář*. Vydání první. Beckova edice komentované zákony. Praha: C.H. Beck, 2022, s. 838. ISBN 978-80-7400-842-9.

§ 77 odst. 1 písm. b) ZSS, kdy mezi jejich povinností patří mimo jiné plnit službu objektivně a spravedlivě, v rámci svých pravomocí a vyvarovat se všemu, co by mohlo zpochybnit jejich nestrannost. Stejně tak musí jednat podle základních zásad uvedených ve správním řádu.⁴⁴ Příkladem může být zásada nestrannosti uvedená v § 7 odst. 1 věta druhá SŘ, kdy „*správní orgán postupuje vůči dotčeným osobám nestranně a vyžaduje od všech dotčených osob plnění jejich procesních povinností rovnou měrou.*“⁴⁵

2.6 Vedení řízení a úkony služebních orgánů

2.6.1 Písemnost řízení

Úkony v řízení ve věcech služby se provádí zásadně písemně. Ústní forma úkonu je přípustná pouze v případě, že je účastník řízení osobně přítomen a současně nevznese požadavek na písemnou formu daného úkonu.⁴⁶ Úkony učiněné jinou formou než písemnou, se zaznamenají do spisu, pokud zákon nestanoví jinak. Může se jednat např. o poskytnutí informací o řízení podle § 36 odst. 2 věta druhá SŘ.

2.6.2 Oprávněná úřední osoba

Oprávněná úřední osoba je oprávněna k provádění úkonů v řízení, přičemž oprávněnou úřední osobou je v řízení ve věcech služby služební orgán. Služební orgán, respektive pouze vedoucí služebního úřadu, státní tajemník a nejvyšší státní tajemník, můžou pověřit k výkonu svých pravomocí zástupce. Pověření se nevztahuje na rozhodování o přijetí do služebního poměru, jmenování na služební místo představeného, odvolání ze služebního místa představeného a skončení služebního poměru. Na požádání účastníka řízení je povinen služební orgán sdělit, kdo je v dané věci úřední osobou.

⁴⁴ HŘEBÍKOVÁ, Iva; FÁBEROVÁ, Andrea; BRÜCKNEROVÁ, Zuzana; KUBÁČOVÁ NEJEDLÁ, Petra; MORAVEC, Karel et al. *Zákon o státní službě: komentář*. Vydání první. Beckova edice komentované zákony. Praha: C.H. Beck, 2022, s. 839. ISBN 978-80-7400-842-9.

⁴⁵ § 7 odst. 2 věta druhá zákona č. 500/2004 Sb., správní řád

⁴⁶ Organizační věci státní služby a správa služebních vztahů státních zaměstnanců. 4. aktualizované vydání. Kolektiv zaměstnanců sekce pro státní službu. Praha: Ministerstvo vnitra. 2024. Online. Dostupné z: <https://www.mvcr.cz/sluzba/clanek/zkusebni-otazky-a-odborna-literatura.aspx?q=Y2hudW09Mg%3D%3D> [cit. 2024-02-06]

2.6.3 Jednací jazyk

Řízení ve věcech služby se vede v českém jazyce. V tomto jazyce se rovněž vyhotovují veškeré písemnosti. Účastníci řízení disponují možností jednat a předkládat písemnosti i v jazyce slovenském. V případě písemností v cizím jazyce je nutné, aby byly předloženy v originále a současně s úředně ověřeným překladem do češtiny. Výjimkou je situace, kdy služební orgán sdělí, že překlad nevyžaduje.⁴⁷

Zákon o státní službě stanovuje v § 24 odst. 9 zvláštní úpravu pro podávání žádostí o přijetí do služebního poměru a zařazení nebo jmenování na služební místo představeného. Tyto žádosti musejí být podávány výhradně v českém jazyce. Vzory žádostí jsou dostupné na internetových stránkách Ministerstva vnitra.⁴⁸

2.6.4 Spis

Podle § 17 odst. 1 SŘ se spis zakládá v každé věci. *„Každý spis musí být označen spisovou značkou. Spis tvoří zejména podání, protokoly, záznamy, písemná vyhotovení rozhodnutí a další písemnosti, které se vztahují k dané věci. Přílohou, která je součástí spisu, jsou zejména důkazní prostředky, obrazové a zvukové záznamy a záznamy na elektronických médiích. Spis musí obsahovat soupis všech svých součástí, včetně příloh, s určením data, kdy byly do spisu vloženy.“*⁴⁹ Spis umožňuje zpětně dohledat všechny kroky, které v řízení proběhly, a zjistit, jaká rozhodnutí byla učiněna a z jakých důvodů. Účastníci řízení mají také právo na nahlížení do spisu podle § 38 odst. 1 SŘ.

⁴⁷ Organizační věci státní služby a správa služebních vztahů státních zaměstnanců. 4. aktualizované vydání. Kolektiv zaměstnanců sekce pro státní službu. Praha: Ministerstvo vnitra. 2024. Online. Dostupné z: <https://www.mvcr.cz/sluzba/clanek/zkusebni-otazky-a-odborna-literatura.aspx?q=Y2hudW09Mg%3D%3D> [cit. 2024-02-06]

⁴⁸ § 24 odst. 2 zákona č. 234/2014 Sb., o státní službě

⁴⁹ § 17 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád

2.6.5 Protokol

Protokol je upraven v § 18 SŘ. Protokol se sepisuje o úkonech, při kterých dochází ke styku s účastníkem řízení. V rámci řízení ve věcech služby se jedná např. o ústní jednání v kárném řízení nebo výslechu svědků.⁵⁰ Ve věci žádosti o přijetí do služebního poměru se sepisuje např. protokol o seznámení účastníka řízení s podklady pro vydání rozhodnutí nebo protokol o průběhu a výsledku výběrového řízení.

2.6.6 Doručování

Doručování je v rámci řízení ve věcech služby důležitým právním institutem. Slouží ke komunikaci mezi služebním orgánem a účastníkem řízení. Vzhledem ke skutečnosti, že ZSS doručování státním zaměstnancům neupravuje, postupuje se v souladu s § 160 ZSS podle SŘ. Doručování žadatelům o přijetí do služebního poměru je upraveno v § 24 odst. 11 ZSS.

V praxi služebních orgánů je zásadně využíváno doručování státnímu zaměstnanci do vlastních rukou, ať už osobně na pracovišti služebního úřadu nebo prostřednictvím provozovatele poštovních služeb. Pokud dojde k osobnímu předání písemnosti, může se stát, že státní zaměstnanec odmítne potvrdit převzetí písemnosti, jestliže s ní nesouhlasí. V takovém případě se postupuje podle § 24 odst. 3 SŘ, pokud státní zaměstnanec odmítne písemnost převzít nebo neposkytne součinnost k řádnému doručení, předá se mu poučení o právních důsledcích. Z § 24 odst. 4 SŘ vyplývá, že pokud státní zaměstnanec znemožní předání poučení nebo doručení písemnosti neumožní, je tato písemnost považovaná za doručenou dnem, kdy pokus o doručení nebyl úspěšný.

⁵⁰ Organizační věci státní služby a správa služebních vztahů státních zaměstnanců. 4. aktualizované vydání. Kolektiv zaměstnanců sekce pro státní službu. Praha: Ministerstvo vnitra. 2024. Online. Dostupné z: <https://www.mvcr.cz/sluzba/clanek/zkusebni-otazky-a-odborna-literatura.aspx?q=Y2hudW09Mg%3D%3D> [cit. 2024-02-06]

Pokud nelze doručit písemnost osobně, služební orgán doručí písemnost prostřednictvím provozovatele poštovních služeb. Pokud nebude státní zaměstnanec zastižen, písemnost se uloží po dobu 10 dní. Nejčastěji je písemnost uložena v prostorách provozovatele poštovních služeb. V případě, že je písemnost uložena, musí být státní zaměstnanec vyzván k jejímu vyzvednutí prostřednictvím oznámení o neúspěšném doručení. Oznámení se vloží do domovní schránky nebo na jiné místo, které je k tomu vhodné. Oznámení obsahuje informace, kde si má státní zaměstnanec písemnost vyzvednout, do kdy si ji může vyzvednout, od kdy, a v kterou denní dobu. Dále se s tímto oznámením poučuje o právních důsledcích, které nastanou, pokud si státní zaměstnanec písemnost nevyzvedne v uvedené lhůtě nebo neposkytne součinnost k jejímu doručení. Pokud si státní zaměstnanec písemnost nevyzvedne, je považována za doručenu 10. den od uložení.⁵¹

Doručování písemností žadateli o přijetí do služebního poměru probíhá na místě nebo datovou schránkou. Pokud doručení neproběhne na místě nebo žadatel nemá zřízenou datovou schránku, doručují se mu písemnosti na elektronickou adresu, kterou je povinen uvést v žádosti. Pokud byla písemnost doručována do datové schránky, považuje se za doručenu pátý den ode dne, kdy byla dodána do datové schránky. Jestliže byla písemnost odeslána na elektronickou adresu, je taktéž považována za doručenu pátý den, ode dne, kdy byla odeslána, pokud se nevrátila jako nedoručitelná. V případě, že se vrátí jako nedoručitelná, provede se znovu pokus o její doručení. Pokud je i další pokus neúspěšný, doručí se písemnost jiným způsobem. Písemnost bude považovaná za doručenu pátým dnem ode dne, kdy byla odeslána. Poučení o doručování ve výběrovém řízení je součástí oznámení o vyhlášení výběrového řízení.⁵²

⁵¹ POTĚŠIL, Lukáš; HEJČ, David; RIGEL, Filip a MAREK, David: *Správní řád. Komentář. 2. vydání.* Praha: C. H. Beck, 2020, s. 147-148. ISBN 978-80-7400-804-7.

⁵² § 24 odst. 11 zákona č. 234/2014 Sb., o státní službě

2.7 Zahájení řízení ve věcech služby

Řízení ve věcech služby se zahajuje na základě podání žádosti nebo z moci úřední. V následujících subkapitolách budou rozebrány uvedené postupy zahájení řízení.

2.7.1 Zahájení řízení o žádosti

Řízení o žádosti se zahajuje na základě podání žádosti podle § 44 SŘ. Řízení o žádosti se zahajuje dnem, kdy žádost dojde věcně a místně příslušnému služebnímu orgánu. V žádosti musí být obsaženy náležitosti, které jsou uvedené v § 37 odst. 2 SŘ a musí z ní být zjevné, co žadatel požaduje nebo čeho se domáhá. Náležitosti žádosti jsou podle § 37 odst. 2 SŘ jméno, příjmení, datum narození, místo trvalého pobytu, adresa pro doručování, pokud se liší od adresy trvalého pobytu, označení služebního orgánu, jemuž je žádost adresovaná a podpis osoby, která žádost podává. Žádost musí obsahovat podpis vždy, ať už se jedná o listinnou nebo elektronickou podobu.⁵³

Žádost o přijetí do služebního poměru, zařazení na služební místo nebo jmenování na služební místo představeného musí obsahovat výše zmíněné náležitosti a další náležitosti, které jsou vyžadovány podle ZSS. Z žádosti musí být zřejmé, zda se žadatel domáhá o přijetí do služebního poměru, a jestli žádost směřuje k zařazení na služební místo nebo jmenování na služební místo představeného. Žádost o přijetí do služebního poměru se týká pouze žadatele, který dosud není státním zaměstnancem. Státní zaměstnanec, který již je ve služebním poměru, podává pouze žádost o zařazení na služební místo nebo jmenování na služební místo představeného. Další náležitostí, která se liší od obecné úpravy, je podle § 24 odst. 11 ZSS povinnost žadatele uvést elektronickou adresu, tedy e-mail, pokud nemá zřízenou datovou schránku.

⁵³ JEMELKA, Luboš; PONDĚLÍČKOVÁ, Klára a BOHADLO, David. *Správní řád: komentář. 7. vydání*. Beckova edice komentované zákony. Praha: C.H. Beck, 2023, s. 328-329. ISBN 978-80-7400-932-7.

Žádost musí také dále obsahovat dokumenty, kterými žadatel dokládá splnění předpokladů a požadavků pro přijetí.⁵⁴

Pokud žádost nesplňuje některou výše zmíněnou náležitost, bude vyřazena. Dalším důvodem pro vyřazení žádosti je nesrozumitelnost žádosti, nevyplývá z ní, kdo ji podal a čeho se domáhá, nebo žadatel nesplňuje předpoklady a požadavky pro přijetí. Výjimkou je nesplnění požadavku na způsobilost k utajovaným informacím. Pokud žadatel nepodá žádost včas, bude také vyřazena. Při vyřazování žádostí se neuplatňuje povinnost služebního orgánu vyzývat k odstranění vad žádosti. Nepostupuje se tedy podle § 45 odst. 2 SŘ. Nicméně to neznámá, že by nejasnosti či drobné nedostatky v žádosti či doložených dokladech nemohly být projednány s žadatelem. V souladu se zásadou vstřícnosti je možné tyto záležitosti řešit v rámci neformálního kontaktu. Je však nutné dbát na dodržování principu rovnosti všech žadatelů. To znamená, že s každým žadatelem musí být zacházeno stejně a nesmí mu být znevýhodňováno jeho postavení.⁵⁵

2.7.2 Zahájení řízení z moci úřední

Řízení z moci úřední je upraveno v § 46 odst. 1 SŘ a je zahájeno doručením oznámení o zahájení řízení, pokud není prvním úkonem v řízení vydání rozhodnutí. K oznámení může být připojena výzva k vyjádření se k podkladům podle § 36 odst. 3 SŘ. To znamená, že státnímu zaměstnanci musí být dána možnost seznámit se s podklady, na základě kterých bude vydáno rozhodnutí ve věcech služby, a možnost vyjádřit se k těmto podkladům. Nedodržení této povinnosti by vedlo k nezákonnému rozhodnutí. Výjimkou jsou případy, kdy se žádosti vyhovuje v plném rozsahu nebo se účastník řízení vzdal práva na vyjádření se k podkladům rozhodnutí.⁵⁶ Služební orgány a kárná komise prvního

⁵⁴ Čl. 19 metodického pokynu nejvyššího státního tajemníka č. 1/2023, kterým se stanoví podrobnosti k provádění výběrového řízení

⁵⁵ Čl. 22 metodického pokynu nejvyššího státního tajemníka č. 1/2023, kterým se stanoví podrobnosti k provádění výběrového řízení

⁵⁶ ERÉNYI, Tereza; KANTOROVÁ, Diana a VEJSADA, Daniel. *Vyznejte se v zákoně o státní službě*: podle právní úpravy k 30. listopadu 2016. Brno: BizBooks, 2017, s. 26. ISBN 978-80-265-0607-2.

stupně mohou přijímat podněty k zahájení řízení. K zahájení řízení ve věcech kárné odpovědnosti je podnět vyžadován podle § 94 ZSS.

2.7.3 Zvláštní ustanovení o vydání rozhodnutí

Zvláštní ustanovení o vydání rozhodnutí upravuje § 165 ZSS. Podle § 165 odst. 1 ZSS může být vydání rozhodnutí ve věcech služby prvním úkonem v řízení. *Výraz „může“ je třeba vykládat jako zmocnění k úvaze, diskreci a bude na tom, kdo rozhodnutí vydává, zda této možnosti využije.*⁵⁷ Výjimku tvoří rozhodnutí o kárné odpovědnosti a o skončení služebního poměru. V těchto případech musí být vždy zahájeno řízení podle § 46 odst. 1 SŘ.

Při zahájení řízení z moci úřední připadá tedy v úvahu jako první úkon vydat rozhodnutí. Služební orgán účastníkovi řízení zahájení řízení neoznamuje, jak je jinak povinen učinit podle § 46 odst. 1 SŘ. Účastník řízení se také nebude moci vyjádřit k podkladům před vydáním rozhodnutí, což jinak vyplývá z § 36 odst. 3 SŘ.⁵⁸ I když je rozhodnutí vydáno jako první úkon v řízení, musí být založeno na podkladech obsažených ve spisu. Chybí-li ve spisu relevantní podklady, na jejichž základě bylo rozhodnutí vydáno, je toto rozhodnutí nepřezkoumatelné. Podle výše zmíněného nelze postupovat při zahájení řízení o žádosti, jelikož v tomto řízení je prvním úkonem podání žádosti. V případě podání žádosti, se tedy postupuje výhradně podle správního řádu.⁵⁹

Paragraf 165 odst. 2 ZSS představuje nové ustanovení, které nabylo účinnosti k 1. říjnu 2023. Z ustanovení plyne, že služební orgán má oprávnění na žádost státního zaměstnance nebo z úřední moci vydat nové rozhodnutí, kterým může zrušit dříve udělené rozhodnutí o povolení k výkonu jiné výdělečné činnosti než služby nebo kratší služební doby. Dále je oprávněn zkrátit dobu, na kterou je

⁵⁷VAVERA, František; HULINSKÝ, Petr; MLSNA, Petr; PAVEL, Mates; CHRÁSTKOVÁ, Kristina et al. *Zákon o státní službě s poznámkami*. Plzeň: Aleš Čeněk, 2015, s. 246. ISBN 978-80-7380-518-0.

⁵⁸PICHT, Jan; KAUCKÝ, Jiří; KOPECKÝ, Martin; BĚLINA, Miroslav; BĚLINA, Tomáš et al. *Zákon o státní službě: komentář*. 2. vydání. Komentáře Wolters Kluwer. Praha: Wolters Kluwer, 2020, s. 644. ISBN 978-80-7598-654-2

⁵⁹HŘEBÍKOVÁ, Iva; FÁBEROVÁ, Andrea; BRÜCKNEROVÁ, Zuzana; KUBÁČOVÁ NEJEDLÁ, Petra; MORAVEC, Karel et al. *Zákon o státní službě: komentář*. Vydání první. Beckova edice komentované zákony. Praha: C.H. Beck, 2022, s. 855. ISBN 978-80-7400-842-9.

povoleno státnímu zaměstnanci vykonávat jinou výdělečnou činnost nebo kratší služební dobu a změnit rozsah povolení. Výše zmíněné může nastat v případě, kdy původní důvody pro vydání rozhodnutí již neplatí nebo došlo k zásadní změně okolností, zejména pokud výkon jiné výdělečné činnosti než služby nebo kratší služební doba brání státnímu zaměstnanci řádně plnit úkoly ve služebním úřadu.⁶⁰

2.8 Rozhodnutí ve věcech služby

Rozhodnutí musí být vždy vyhotoveno písemně a musí splňovat obecné obsahové náležitosti uvedené v § 68 SŘ a náležitosti písemného vyhotovení v § 69 SŘ. Písemné vyhotovení rozhodnutí musí obsahovat náležitosti, kterými jsou označeny „rozhodnutí“, označení služebního orgánu, který rozhodnutí vydal, číslo jednací, datum vyhotovení, otisk úředního razítka, jméno, příjmení, funkci nebo služební číslo a podpis oprávněné úřední osoby.⁶¹

Obsahové náležitosti jsou podle § 68 odst. 1 SŘ, výroková část, odůvodnění a poučení účastníků řízení. Výroková část je upravena § 68 odst. 2 SŘ následovně, „*ve výrokové části se uvede řešení otázky, která je předmětem řízení, právní ustanovení, podle nichž bylo rozhodováno, a označení účastníků.*“⁶² Výroková část je nejdůležitější částí rozhodnutí, obsahuje řešení otázky, která je předmětem celého řízení, tedy například, jestli je žadatel přijat do služebního poměru nebo ne. Dalším příkladem může být rozhodnutí o kárné odpovědnosti, jestli je státní zaměstnanec vinen nebo nevinen ze spáchání kárného provinění a jestli je státnímu zaměstnanci uloženo kárné opatření nebo od něj bylo upuštěno.

Odůvodnění poskytuje zdůvodnění výroku, tedy proč rozhodující orgán učinil takové rozhodnutí. Odůvodnění obsahuje veškeré podklady, na kterých bylo rozhodnutí postaveno. Dále musí být zahrnuty úvahy rozhodujícího orgánu, jimiž

⁶⁰ § 165 odst. 2 zákona č. 234/2014 Sb., o státní službě

⁶¹ HŘEBÍKOVÁ, Iva; FÁBEROVÁ, Andrea; BRÜCKNEROVÁ, Zuzana; KUBÁČOVÁ NEJEDLÁ, Petra; MORAVEC, Karel et al. *Zákon o státní službě: komentář*. Vydání první. Beckova edice komentované zákony. Praha: C.H. Beck, 2022, s. 162. ISBN 978-80-7400-842-9.

⁶² § 68 odst. 2 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád

se řídil při hodnocení podkladů, jaký význam dával určitým podkladům a jak je hodnotil.⁶³ V některých případech, dle § 68 odst. 4 SŘ, nemusí být součástí rozhodnutí odůvodnění. Jedná se o případ, kdy je v prvostupňovém řízení vyhověno účastníkům v plném rozsahu.⁶⁴ Taková situace může nastat v případě rozhodnutí o přijetí do služebního poměru, o zařazení na služební místo nebo o jmenování na služební místo představeného. Rozhodnutí o přijetí do služebního poměru, zařazení na služební místo nebo jmenování na služební místo představeného se vydává pouze jednomu žadateli, který byl ve výběrovém řízení vybrán jako nejvhodnější. Vzhledem k tomu, že rozhodnutí plně vyhovuje jeho žádosti, lze ho vydat i bez odůvodnění v souladu se zákonem. Nicméně s ohledem na principy, na kterých je zákon o státní službě postaven, je vhodné, aby rozhodnutí bylo odůvodněno. Je důležité také zmínit, že předmětné rozhodnutí řeší kromě přijetí do služebního poměru, zařazení nebo jmenování na služební místo, také další otázky jako je např. platové zařazení žadatele.⁶⁵

V poučení musí být obsaženo, jestli je možné podat odvolání proti rozhodnutí. Pokud je možné podat odvolání, uvede se v poučení lhůta pro podání odvolání, počátek běhu této lhůty, který služební orgán o odvolání rozhoduje a u kterého služebního orgánu se odvolání podává.⁶⁶ V případě, že odvolání nemá odkladný účinek, musí to být uvedeno v poučení podle § 68 odst. 6 SŘ.

Kromě obecných náležitostí uvedených v SŘ musí rozhodnutí o přijetí do služebního poměru, rozhodnutí o zařazení na služební místo a rozhodnutí o jmenování na služební místo představeného obsahovat náležitosti stanovené v § 30 odst. 1 a 2 ZSS. Rozhodnutí o přijetí do služebního poměru obsahuje mimo jiné např. den vzniku služebního poměru a den nástupu do služby, obor služby, platové zařazení a výši jednotlivých složek platu. Rozhodnutí o zařazení na služební místo a rozhodnutí o jmenování na služební místo

⁶³ JEMELKA, Luboš; PONDĚLÍČKOVÁ, Klára a BOHADLO, David. *Správní řád: komentář. 7. vydání.* Beckova edice komentované zákony. Praha: C.H. Beck, 2023, s. 328-329. ISBN 978-80-7400-932-7.

⁶⁴ § 69 odst. 4 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád

⁶⁵ HŘEBÍKOVÁ, Iva; FÁBEROVÁ, Andrea; BRÜCKNEROVÁ, Zuzana; KUBÁČOVÁ NEJEDLÁ, Petra; MORAVEC, Karel et al. *Zákon o státní službě: komentář.* Vydání první. Beckova edice komentované zákony. Praha: C.H. Beck, 2022, s. 161. ISBN 978-80-7400-842-9.

⁶⁶ Tamtéž, s. 161.

představeného obsahuje podobné údaje, liší se pouze ve znění § 30 odst. 2 písm. e), f) a g) ZSS.⁶⁷

Rozhodnutí služebního orgánu by mělo být vydáno bez zbytečného odkladu. Pokud nelze rozhodnutí vydat bezodkladně, služební orgán vydá rozhodnutí nejpozději do 30 dnů ode dne zahájení řízení. V případě, že je potřeba např. nechat někoho předvést, předvolat nebo se jedná o zvlášť složitý případ, může být lhůta pro vydání prodloužena až o dalších 30 dnů. Dále může být doba pro vydání rozhodnutí prodloužena, pokud je nutné dožádání podle § 13 SŘ, např. získání vyjádření jiného služebního úřadu. Nedodržením zákonných lhůt pro vydání rozhodnutí dochází k porušení zásady legality, rychlosti a dobré správy. Právo na projednání věci bez zbytečných průtahů je zároveň součástí ústavně zaručeného práva na spravedlivý proces dle čl. 38 odst. 2 Listiny základních práv a svobod. V případě, že je služební orgán nečinný, má státní zaměstnanec možnost využít institut ochrany před nečinností podle § 80 SŘ po uplynutí lhůt pro vydání rozhodnutí. Žádost o uplatnění opatření proti nečinnosti se podává nadřízenému služebnímu orgánu. Pokud nadřízený služební orgán žádosti vyhoví, může např. nečinnému služebnímu orgánu přikázat, aby ve stanovené lhůtě zjednal nápravu nebo vydal nové rozhodnutí; rozhodnout namísto nečinného služebního orgánu nebo usnesením pověřit jiný služební orgán k vedení řízení. Usnesení nadřízeného služebního orgánu se oznamuje příslušnému služebnímu orgánu a státnímu zaměstnanci. Usnesení se vydává vždy, i v případě, kdy státnímu zaměstnanci není vyhověno. Proti usnesení není přípustné podat odvolání. Státní zaměstnanec může podat žalobu na ochranu proti nečinnosti, pokud s usnesením nadřízeného služebního orgánu nesouhlasí.⁶⁸

⁶⁷ § 30 odst. 1 a 2 zákona č. 234/2014 Sb., o státní službě

⁶⁸ ERÉNYI, Tereza; KANTOROVÁ, Diana a VEJSADA, Daniel. *Vyznejte se v zákoně o státní službě*: podle právní úpravy k 30. listopadu 2016. Brno: BizBooks, 2017, s. 27. ISBN 978-80-265-0607-2.

2.8.1 Právní moc a vykonatelnost rozhodnutí

Vydané rozhodnutí nabývá právní moci okamžikem, kdy proti němu nelze podat odvolání a bylo oznámeno účastníkům řízení. Proti rozhodnutí se lze odvolat zpravidla do 15 dnů ode dne oznámení rozhodnutí.⁶⁹

Obecná úprava vykonatelnosti rozhodnutí podle SŘ se uplatňuje i na rozhodnutí, které je vydané v rámci řízení ve věcech služby. Podle § 74 odst. 1 SŘ se rozhodnutí stává vykonatelným nabytím právní moci nebo pozdějším dnem uvedeným ve výrokové části rozhodnutí. V případě, že odvolání nemá odkladný účinek, je rozhodnutí předběžně vykonatelné. Rozhodnutí, které ukládá povinnost k plnění, je podle § 74 odst. 2 SŘ vykonatelné, pokud nabylo právní moci, a pokud uplynula lhůta ke splnění povinnosti. Předběžná vykonatelnost nastane, pokud odvolání nemá odkladný účinek a uplynula lhůta stanovená ke splnění povinnosti před právní moci rozhodnutí. Povinnost k peněžitému nebo nepeněžitému plnění lze vymáhat prostřednictvím exekuce. V řízení ve věcech služby podle § 168 odst. 2 ZSS odvolání nemá odkladný účinek. Podání odvolání tedy neovlivňuje vykonatelnost rozhodnutí vydaného ve věcech služby, tzn. že rozhodnutí je předběžně vykonatelné. Odkladný účinek má pouze rozhodnutí vydané ve věcech kárné odpovědnosti, odbytém, odchodném a náhradě nákladů spojených se studiem nebo vysláním na studijní pobyt. Tato rozhodnutí nejsou tedy předběžně vykonatelná.⁷⁰

Zákon o státní službě upravuje v § 167 speciální postup při nesplnění povinnosti k peněžitému plnění ve stanovené lhůtě. Úprava § 167 ZSS zní následovně, „nesplní-li účastník ve stanovené lhůtě povinnost k peněžitému plnění, která je mu uložena vykonatelným rozhodnutím vydaným podle § 159 odst. 1 písm. l), rozhodne služební orgán o srážkách z jeho platu.”⁷¹ V § 159 odst.1 písm. l) ZSS

⁶⁹Organizační věci státní služby a správa služebních vztahů státních zaměstnanců. 4. aktualizované vydání. Kolektiv zaměstnanců sekce pro státní službu. Praha: Ministerstvo vnitra. 2024. Online. Dostupné z: <https://www.mvcr.cz/sluzba/clanek/zkusebni-otazky-a-odborna-literatura.aspx?q=Y2hudW09Mg%3D%3D> [cit. 2024-02-09]

⁷⁰PICHRT, Jan; KAUCKÝ, Jiří; KOPECKÝ, Martin; BĚLINA, Miroslav; BĚLINA, Tomáš et al. *Zákon o státní službě: komentář*. 2. vydání. Komentáře Wolters Kluwer. Praha: Wolters Kluwer, 2020, s. 645-647. ISBN 978-80-7598-654-2.

⁷¹ § 167 zákona č. 234/2014 Sb., o státní službě

je upravena náhrada nákladů podle § 110. Ustanovení § 110 ZSS se týká náhrady nákladů spojených se studiem nebo vysláním na studijní pobyt, které vzniknou státnímu zaměstnanci v případě, že nesečtvá ve službě po příslušnou dobu nebo služební poměr skončí v průběhu studia nebo při vyslání na studijní pobyt. Pokud ve stanovené lhůtě nedojde ke splnění povinnosti, tj. uhrazení nákladů, služební orgán rozhodne o srážkách z platu.⁷² V kontextu aktuálního znění ZSS vyvstává však otázka, zda nezaniká příslušnost služebního orgánu rozhodovat o právech a povinnostech státního zaměstnance po skončení jeho služebního poměru. Důvodem pro tuto úvahu je absence úpravy účastníků řízení ve věcech služby, která výslovně nezahrnuje bývalého státního zaměstnance. Více se problematice účastníků řízení věnuje podkapitola 2.3.

⁷² HŘEBÍKOVÁ, Iva; FÁBEROVÁ, Andrea; BRÜCKNEROVÁ, Zuzana; KUBÁČOVÁ NEJEDLÁ, Petra; MORAVEC, Karel et al. *Zákon o státní službě: komentář*. Vydání první. Beckova edice komentované zákony. Praha: C.H. Beck, 2022, s. 858. ISBN 978-80-7400-842-9.

3 Opravné prostředky v řízení ve věcech služby

Účastník řízení má možnost v případě nesouhlasu s rozhodnutím vydaným v první stupni využít řádné i mimořádné opravné prostředky. Prostřednictvím opravných prostředků je možné dosáhnout zrušení nebo změny vydaného rozhodnutí.

3.1 Řádné opravné prostředky

Řádné opravné prostředky představují nástroj, který účastníkům řízení umožňuje napadnout pouze nepravomocné rozhodnutí. Následující subkapitola se věnuje řádnému opravnému prostředku odvolání.

3.1.1 Odvolací řízení

V odvolacím řízení ve věcech služby se postupuje podle § 81 až 93 SŘ, pokud ZSS nestanoví něco jiného. V § 168 ZSS je vymezeno, kdo je odvolacím orgánem. Určení odvolacího orgánu vychází z rozhodovacích orgánů v prvním stupni podle § 162 odst. 1 a 2 ZSS.

“Odvolacím orgánem je:

- a) ve věcech kárné odpovědnosti kárná komise druhého stupně,*
- b) v ostatních věcech služby nadřízený služební orgán.”⁷³*

V § 162 odst. 4 ZSS je upraveno, kdo je nadřízeným služebním orgánem. Toto ustanovení nahrazuje obecnou úpravu uvedenou v § 178 SŘ o nadřízeném správním orgánu. *„Nadřízeným služebním orgánem je:*

- a) nejvyšší státní tajemník vůči vedoucímu služebnímu úřadu, který nemá nadřízený služební úřad, státnímu tajemníkovi, personálnímu řediteli sekce pro státní službu a ve věcech, v nichž rozhodl nejvyšší státní tajemník,*
- b) vedoucí služebnímu úřadu vůči vedoucímu podřízeného služebnímu úřadu,*

⁷³ § 168 odst. 1 zákona č. 234/2014 Sb., o státní službě

- c) *státní tajemník vůči vedoucímu služebního úřadu podřízeného ministerstvu,*
- d) *kárná komise druhého stupně ve věcech, v nichž rozhodla kárná komise druhého stupně.*⁷⁴

Odvolání v řízení ve věcech služby nemá až na výjimky odkladný účinek. Podrobněji se odkladnému účinku věnuje subkapitola 2.8.1.

Prostřednictvím odvolání je možné napadnout výrokovou část rozhodnutí, jednotlivé výroky nebo vedlejší ustanovení. Nesmí být podáno odvolání pouze proti odůvodnění rozhodnutí. Odvolání zaměřené pouze na odůvodnění rozhodnutí odvolací orgán zamítne pro jeho nepřípustnost. Pokud odvolatel nesouhlasí pouze s odůvodněním rozhodnutí, musí napadnout výrok nebo vedlejší ustanovení, aby mu odvolání nebylo zamítnuto.⁷⁵

Náležitosti odvolání se řídí podle obecné úpravy dle § 37 odst. 2 SŘ. Z odvolání musí být zjevné, kdo odvolání podává, tedy uvedení jména, příjmení, datum narození, místo trvalého pobytu, popřípadě jinou adresu pro doručování, pokud se liší od adresy trvalého pobytu. Dále musí být specifikováno, kterého rozhodnutí se odvolání týká, a to s řádným a úplným označením daného rozhodnutí, včetně označení služebního orgánu, který rozhodnutí vydal, čísla jednacímho rozhodnutí a data vydání rozhodnutí. V neposlední řadě musí odvolání obsahovat návrh, čeho se odvolatel domáhá. Další důležitou součástí odvolání je informace, v jakém rozsahu je vydané rozhodnutí napadáno, a v čem je spatřován rozpor s právními předpisy nebo nesprávnost rozhodnutí či řízení, které mu předcházelo. V případě, že odvolání nespecifikuje rozsah napadeného rozhodnutí, platí, že se požaduje zrušení celého rozhodnutí. Pokud některé z výše uvedených náležitostí nejsou v odvolání obsaženy, bude odvolatel vyzván k odstranění nedostatků podle § 37 odst. 3 SŘ. V odvolacím řízení se k novým skutečnostem a návrhům na provedení nových důkazů uvedených v odvolání

⁷⁴ § 162 odst. 4 zákona č. 234/2014 Sb., o státní službě

⁷⁵ JEMELKA, Luboš; PONDĚLÍČKOVÁ, Klára a BOHADLO, David. *Správní řád: komentář. 7.* vydání. Beckova edice komentované zákony. Praha: C.H. Beck, 2023, s. 623-624. ISBN 978-80-7400-932-7.

nebo v průběhu odvolacího řízení přihlédne pouze v případě, že se jedná o skutečnosti nebo důkazy, které účastník řízení nemohl uplatit dříve. Zejména se jedná o případy, kdy je rozhodnutí vydané jako první úkon v řízení.⁷⁶

Lhůta pro podání odvolání podle § 83 odst. 2 SŘ činí 15 dnů ode dne oznámení rozhodnutí. Jestliže odvolání bude podáno opožděně, bude zamítnuto. Odvolání se podává u služebního orgánu, který napadené rozhodnutí vydal, ačkoliv je odvolacím orgánem nadřízený služební orgán. V § 87 SŘ je upravena možnost autoremedury, tzn. že služební orgán, který napadené rozhodnutí vydal, má oprávnění k jeho zrušení nebo změně, pokud tím plně vyhoví odvolání, účastníkovi řízení nebude způsobena újma a účastník s tím souhlasí. Proti tomuto rozhodnutí je přípustné odvolání. V případě, že nejsou splněny podmínky pro autoremeduru, služební orgán předá spis se svým stanoviskem do 30 dnů ode dne doručení odvolacímu orgánu. Pokud se jedná o nepřipustné nebo opožděné odvolání, předá spis odvolacímu orgánu do 10 dnů. Odvolací orgán přezkoumává, zda napadené rozhodnutí a řízení, které mu předcházelo, jsou v souladu s platnými právními předpisy. Napadené rozhodnutí přezkoumává pouze v rozsahu námitek uvedených v odvolání. Odvolací orgán je oprávněn přezkoumat i jiné aspekty, pokud to vyžaduje veřejný zájem.⁷⁷ V odvolacím řízení proti rozhodnutí o odvolání ze služebního místa představeného nebo o skončení služebního poměru lze dle § 168 odst. 3 ZSS přezkoumat i služební hodnocení, které bylo podkladem pro vydání rozhodnutí.⁷⁸

⁷⁶ ERÉNYI, Tereza; KANTOROVÁ, Diana a VEJSADA, Daniel. Vyznejte se v zákoně o státní službě: podle právní úpravy k 30. listopadu 2016. Brno: BizBooks, 2017, s. 29. ISBN 978-80-265-0607-2.

⁷⁷ Tamtéž, s. 31

⁷⁸ PICHRT, Jan; KAUCKÝ, Jiří; KOPECKÝ, Martin; BĚLINA, Miroslav; BĚLINA, Tomáš et al. *Zákon o státní službě: komentář*. 2. vydání. Komentáře Wolters Kluwer. Praha: Wolters Kluwer, 2020, s. 647. ISBN 978-80-7598-654-2.

Pokud odvolací orgán dospěje k názoru, že napadené rozhodnutí je v rozporu s právními předpisy:

- a) napadené rozhodnutí nebo jeho část zruší a řízení zastaví,
- b) napadené rozhodnutí nebo jeho část zruší a věc vrátí k novému projednání služebnímu orgánu, který rozhodnutí vydal,
- c) napadené rozhodnutí nebo jeho část změní.⁷⁹

Napadené rozhodnutí nemůže být změněno v neprospěch účastníka řízení. Pokud odvolací orgán dospěje k názoru, že odvolání není opodstatněné, zamítne ho a napadené rozhodnutí potvrdí. V případě, že odvolací orgán napadené rozhodnutí změní nebo zruší pouze v jeho části, zbylou část potvrdí. Lhůta pro vydání rozhodnutí v odvolacím řízení je totožná jako lhůta pro vydání rozhodnutí podle § 71 SŘ.⁸⁰ Rozhodnutí odvolacího orgánu nabývá právní moci okamžikem oznámení všem odvolatelům a účastníkům řízení, přičemž v rámci řízení ve věcech služby se řízení účastní jeden účastník řízení. Proti rozhodnutí odvolacího orgánu již nelze podat odvolání.

Státní zaměstnanec má také možnost vzdát se svého práva na odvolání proti rozhodnutí služebního orgánu. Vzdání se práva na odvolání se musí provést písemně nebo ústně do protokolu po oznámení rozhodnutí. Je důležité zdůraznit, že vzdání se práva na odvolání je konečné, tzn. že státní zaměstnanec nemůže po případném rozmyšlení podat odvolání. Z výše uvedených důvodů je nezbytné, aby státní zaměstnanec pečlivě zvážil všechny aspekty daného rozhodnutí a ujistil se, že s ním souhlasí. Teprve poté by měl přistoupit k případnému vzdání se práva na odvolání.⁸¹

⁷⁹ JEMELKA, Luboš; PONDĚLÍČKOVÁ, Klára a BOHADLO, David. *Správní řád: komentář*. 7. vydání. Beckova edice komentované zákony. Praha: C.H. Beck, 2023, s. 668-670. ISBN 978-80-7400-932-7.

⁸⁰ JEMELKA, Luboš; PONDĚLÍČKOVÁ, Klára a BOHADLO, David. *Správní řád: komentář*. 7. vydání. Beckova edice komentované zákony. Praha: C.H. Beck, 2023, s. 671-673. ISBN 978-80-7400-932-7.

⁸¹ ERÉNYI, Tereza; KANTOROVÁ, Diana a VEJSADA, Daniel. *Vyznejte se v zákoně o státní službě*: podle právní úpravy k 30. listopadu 2016. Brno: BizBooks, 2017, s. 28. ISBN 978-80-265-0607-2.

Shodný postup se uplatní i při odvolání proti rozhodnutí v řízení o kárné odpovědnosti, kdy je rozhodujícím orgánem kárná komise prvního stupně a odvolacím orgánem kárná komise druhého stupně.

3.2 Mimořádné opravné prostředky

Mimořádné opravné prostředky představují nástroj, který účastníkům řízení umožňuje napadnout již pravomocné rozhodnutí (např. při neúspěšném odvolání). Mimořádnými opravnými prostředky jsou obnova řízení a přezkumné řízení. Mimořádné opravné prostředky se dělí na opravné prostředky a dozorčí prostředky. Dozorčí prostředek může být užit pouze služebním orgánem, tedy z moci úřední. Opravný prostředek může podat účastník řízení. V obnově řízení se vyskytuje jak opravný, tak dozorčí prostředek. V přezkumném řízení se jedná pouze o prostředek dozorčí.⁸²

Vzhledem k tomu, že ZSS neobsahuje speciální ustanovení k výše zmíněnému, postupuje se tak výhradně podle SŘ. V následujících subkapitolách je přiblížen institut přezkumného řízení a obnovy řízení.

3.2.1 Přezkumné řízení

Přezkumné řízení je upraveno v § 94 až 99 SŘ. Jak je již uvedeno v úvodu této kapitoly, jedná se o dozorčí prostředek. Přezkumné řízení slouží k přezkoumávání pravomocných rozhodnutí, u kterých existují důvodné pochybnosti o jejich souladu s právními předpisy. *„Přezkumné řízení lze zahájit, i pokud je rozhodnutí předběžně vykonatelné a dosud nenabylo právní moci, což jsou všechna rozhodnutí služebního orgánu, u nichž je vyloučen odkladný účinek odvolání. Pokud bylo po zahájení přezkumného řízení podáno státním zaměstnancem i odvolání, postupuje se dále podle ustanovení pro odvolací řízení.“*⁸³

⁸² HORZINKOVÁ, Eva a NOVOTNÝ, Vladimír. *Správní právo procesní*. 5. aktualizované a doplněné vydání. Praha: Leges, 2015, s. 260. ISBN 978-80-7502-071-0.

⁸³ ERÉNYI, Tereza; KANTOROVÁ, Diana a VEJSADA, Daniel. *Vyznejte se v zákoně o státní službě: podle právní úpravy k 30. listopadu 2016*. Brno: BizBooks, 2017, s. 32. ISBN 978-80-265-0607-2.

Účastník řízení nemá právní nárok na provedení přezkumu rozhodnutí, může pouze podat podnět k přezkumnému řízení. Podnět není návrhem na zahájení řízení, jelikož přezkumné řízení může být zahájeno pouze z moci úřední. Pokud nebude shledán důvod k zahájení přezkumného řízení, bude tato skutečnost sdělena podateli do 30 dnů s uvedením důvodů.⁸⁴

Z moci úřední zahajuje přezkumné řízení nadřízený služební orgán služebního orgánu, který rozhodnutí vydal, a který po předběžném posouzení věci došel k závěru, že napadené rozhodnutí je v rozporu s právními předpisy. Pokud byl podnět podán účastníkem řízení, může služební orgán, který dané rozhodnutí vydal, provést přezkum, pouze pokud vyhoví podnětu v plném rozsahu, nebude tím způsobena újma účastníkům a všichni účastníci s tím souhlasí. Jinak služební orgán postoupí věc nadřízenému služebnímu orgánu, který provede přezkumné řízení. Jestliže se přezkum týká rozhodnutí vydaného v odvolacím řízení, je možné přezkoumat i rozhodnutí vydané v prvním stupni. Lhůta pro zahájení přezkumného řízení činí 2 měsíce ode dne, kdy se příslušný služební orgán o důvodu zahájení přezkumného řízení dozvěděl. Nejpozději do 1 roku od právní moci rozhodnutí. V případě, že příslušný služební orgán po zahájení přezkumného řízení dospěje k závěru, že napadené rozhodnutí není v rozporu s právními předpisy, přezkumné řízení usnesením zastaví. Důležitou lhůtou v přezkumném řízení je lhůta 15 měsíců od právní moci rozhodnutí ve věcech služby. Po uplynutí této lhůty již nelze vydat rozhodnutí v přezkumném řízení. Pokud se v rámci přezkumného řízení prokáže, že napadené rozhodnutí bylo vydáno v rozporu s právními předpisy, příslušný služební orgán rozhodnutí zruší nebo změní. V případě zrušení napadeného rozhodnutí může příslušný služební orgán věc vrátit odvolacímu orgánu nebo služebního orgánu prvního stupně k novému projednání. Pokud je z obsahu spisu zjevné porušení právního předpisu a jsou splněny další podmínky pro přezkumné řízení a není potřeba

⁸⁴ JEMELKA, Luboš; PONDĚLÍČKOVÁ, Klára a BOHADLO, David. *Správní řád: komentář. 7.* vydání. Beckova edice komentované zákony. Praha: C.H. Beck, 2023, s. 690-691. ISBN 978-80-7400-932-7.

vysvětlení účastníků řízení, může příslušný služební orgán provést zkrácené přezkumné řízení. Prvním úkonem v tomto řízení je vydání rozhodnutí.⁸⁵

3.2.2 Obnova řízení

Obnova řízení je upravena v § 100 až 102 SŘ. Obnova řízení je rozdělena na dvě stádia, a to na řízení o povolení obnovy, ve kterém se zkoumá, jestli jsou splněny podmínky pro obnovu řízení. Následně se buď řízení o obnově povolí nebo nepovolí. V případě, že se řízení o obnově povolí, navazuje na něj stádium nového řízení.⁸⁶

Řízení se obnoví na žádost účastníka v případě, že:

a) *„vyšly najevo dříve neznámé skutečnosti nebo důkazy, které existovaly v době původního řízení a které účastník, jemuž jsou ku prospěchu, nemohl v původním řízení uplatnit, anebo se provedené důkazy ukázaly nepravdivými, nebo*

b) *bylo zrušeno či změněno rozhodnutí, které bylo podkladem rozhodnutí vydaného v řízení, které má být obnoveno,*

a pokud tyto skutečnosti, důkazy nebo rozhodnutí mohou odůvodňovat jiné řešení otázky, jež byla předmětem rozhodování.“⁸⁷

Žádost o obnovu řízení může podat účastník u služebního orgánu, který ve věci rozhodoval. Žádost musí splňovat náležitosti podle § 37 odst. 2 SŘ. Lhůta pro podání žádosti činí 3 měsíce od zjištění důvodu obnovy, nejpozději do 3 let ode dne nabytí právní moci daného rozhodnutí. Účastník nemůže požadovat obnovu řízení, pokud mohl důvod obnovy uplatnit již v rámci odvolání.⁸⁸

⁸⁵ JEMELKA, Luboš; PONDĚLÍČKOVÁ, Klára a BOHADLO, David. *Správní řád: komentář*. 7. vydání. Beckova edice komentované zákony. Praha: C.H. Beck, 2023, s. 700-702, 704, 710-711, 715-716. ISBN 978-80-7400-932-7.

⁸⁶ FIALA, Zdeněk; FRUMAROVÁ, Kateřina; VETEŠNÍK, Pavel; ŠKUREK, Martin; HORZINKOVÁ, Eva et al. *Správní řád. Praktický komentář*. Praha: Wolters Kluwer, 2020, s. 603 a 607. ISBN 978-80-7598-797-6.

⁸⁷ § 100 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád

⁸⁸ ERÉNYI, Tereza; KANTOROVÁ, Diana a VEJSADA, Daniel. *Vyznejte se v zákoně o státní službě: podle právní úpravy k 30. listopadu 2016*. Brno: BizBooks, 2017, s. 32. ISBN 978-80-265-0607-2.

O povolení obnovy rozhoduje ten orgán, který rozhodoval ve věci v posledním stupni.⁸⁹ Služebním orgánem, který rozhodoval v posledním stupni, je ten služební orgán, který rozhodoval v prvním stupni, v případě odvolacího řízení nadřízený služební orgán, který rozhodoval o odvolání.

Po vydání rozhodnutí o obnově řízení příslušným služebním orgánem se ve věci provede nové řízení. O novém řízení rozhoduje ten služební orgán, který o věci rozhodoval v prvním stupni. Odvolací služební orgán je příslušný pouze tehdy, pokud byla obnova řízení povolena z důvodů týkajících se výhradně odvolacího řízení. Služební orgán v novém řízení může využít podklady původního rozhodnutí i podklady rozhodnutí o odvolání, pokud to nevyklučuje důvod nového rozhodnutí. Nové rozhodnutí ruší rozhodnutí původní.⁹⁰

Obnova řízení je možná také z moci úřední. V případě obnovy z moci úřední musí být na obnově veřejný zájem a jedná se o dozorčí prostředek. Dalším důvodem pro obnovu řízení z moci úřední je případ, kdy rozhodnutí bylo dosaženo trestným činem.⁹¹

⁸⁹ FIALA, Zdeněk; FRUMAROVÁ, Kateřina; VETEŠNÍK, Pavel; ŠKUREK, Martin; HORZINKOVÁ, Eva et al. *Správní řád. Praktický komentář*. Praha: Wolters Kluwer, 2020, s. 608. ISBN 978-80-7598-797-6.

⁹⁰ ERÉNYI, Tereza; KANTOROVÁ, Diana a VEJSADA, Daniel. *Vyznejte se v zákoně o státní službě*: podle právní úpravy k 30. listopadu 2016. Brno: BizBooks, 2017, s. 32. ISBN 978-80-265-0607-2.

⁹¹ FIALA, Zdeněk; FRUMAROVÁ, Kateřina; VETEŠNÍK, Pavel; ŠKUREK, Martin; HORZINKOVÁ, Eva et al. *Správní řád. Praktický komentář*. Praha: Wolters Kluwer, 2020, s. 603 a 605. ISBN 978-80-7598-797-6.

4 Nárok při zrušení nezákonného rozhodnutí o přeložení

Přeložení je jedním z druhu změn služebního poměru podle § 44 ZSS. Na tuto změnu služebního poměru se podle § 159 odst. 1 písm. e) ZSS, vztahují ustanovení o řízení ve věcech služby.

K přeložení státního zaměstnance do jiného služebního úřadu může dojít v případě, kdy je potřeba zajistit řádný výkon služby v oboru, ve kterém státní zaměstnanec službu vykonává. Není tedy přípustné přeložení do jiného oboru služby. Státní zaměstnanec může být přeložen nejdéle na 120 dnů za jeden kalendářní rok. K přeložení není nutný souhlas státního zaměstnance, služební orgán je však povinen přihlídnout k jeho osobním, zdravotním a rodinným poměrům. Státní zaměstnanec má možnost proti rozhodnutí o přeložení podat odvolání.⁹² Pokud v rámci přezkumného řízení, obnovy řízení nebo správního soudnictví státní zaměstnanec namítne nezákonnost rozhodnutí, a to by následně bylo zrušeno, vzniká mu nárok na jeden měsíční plat. Konkrétně nárok státního zaměstnance upravuje § 169 ZSS, který stanoví, že státnímu zaměstnanci, náleží jeden měsíční plat, který mu příslušel před nezákonným rozhodnutím o přeložení, od služebního úřadu, ze kterého byl přeložen. Tento nárok tedy vzniká v případě, že pravomocné rozhodnutí o přeložení bude zrušeno pro nezákonnost. Nárok na jeden měsíční plat vzniká ex lege, tzn. ze zákona a státní zaměstnanec o něj tedy nemusí žádat.⁹³ Tato forma kompenzace však nenáleží státnímu zaměstnanci, pokud je rozhodnutí o přeložení zrušeno z jiného důvodu.

⁹² HOMFRAY, Šárka; KLEVETOVÁ, Dominika a STANĚK, Michal. Praktický průvodce státní službou. První vydání. Praha: Grada Publishing, 2020, s. 91-92. ISBN 978-80-271-1756-7.

⁹³ VAVERA, František; HULINSKÝ, Petr; MLSNA, Petr; PAVEL, Mates; CHRÁSTKOVÁ, Kristina et al. *Zákon o státní službě s poznámkami*. Plzeň: Aleš Čeněk, 2015, s. 249. ISBN 978-80-7380-518-0.

5 Náhrada nákladů řízení

Obecnou úpravu o nákladech řízení upravuje § 79 SŘ. Náklady řízení jsou podle § 79 odst. 1 SŘ *“hotové výdaje účastníků a jejich zástupců, včetně správního poplatku, ušlý výdělek účastníků a jejich zákonných zástupců, náklady důkazů, tlumočné a odměna za zastupování.”*⁹⁴ Tento výčet možných nákladů je demonstrativní. Podle § 79 odst. 3 SŘ, nese náklady správní orgán, tedy služební orgán nebo kárná komise a účastník řízení.

Zvláštní ustanovení o náhradě nákladů v § 166 ZSS stanovuje výjimku z obecné úpravy § 79 odst. 3 SŘ, že náklady řízení nese účastník. Pokud bude účastník úspěšný v řízení o odvolání, rozkladu, v obnoveném nebo přezkumném řízení, má nárok na náhradu nákladů ze strany služebního úřadu, ve kterém je zařazen. Jestliže bude úspěšný jen částečně, má nárok na poměrnou náhradu nákladů. Pokud bude v rámci odvolacího řízení, obnoveného řízení nebo přezkumného řízení rozhodnuto ve prospěch účastníka řízení, bude považován za úspěšného. To znamená, že dojde ke zrušení nebo změně rozhodnutí vydaného v předchozím stádiu řízení. Nárok na náhradu nákladů se v případě úspěšnosti vztahuje na náklady v celém řízení, tedy i na řízení v předchozím stádiu. Uplatnit nárok náhrady škody musí účastník před ukončením řízení, pokud to není možné, tak do 3 dnů ode dne doručení rozhodnutí. Jestliže tak neučiní, nárok na náhradu nákladů zaniká.⁹⁵

V případě, že kárná komise v kárném řízení rozhodne o spáchání kárného provinění a o uložení kárného opatření, nebo o spáchání kárného provinění a upuštění od uložení kárného opatření, je státnímu zaměstnanci současně uložena povinnost nahradit náklady řízení paušální částkou podle § 79 odst. 5 SŘ. Důvodem je, že státní zaměstnanec zahájením kárného řízení vyvolal porušením právní povinnosti.

⁹⁴ § 79 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád

⁹⁵ HŘEBÍKOVÁ, Iva; FÁBEROVÁ, Andrea; BRÜCKNEROVÁ, Zuzana; KUBÁČOVÁ NEJEDLÁ, Petra; MORAVEC, Karel et al. *Zákon o státní službě: komentář*. Vydání první. Beckova edice komentované zákony. Praha: C.H. Beck, 2022, s. 856-857. ISBN 978-80-7400-842-9.

Výše paušální částky se určuje podle § 6 vyhlášky č. 520/2005 Sb., o rozsahu hotových výdajů a ušlého výdělku, které správní orgán hradí jiným osobám, a o výši paušální částky nákladů řízení, ve znění pozdějších předpisů.⁹⁶ Výjimečně lze výši paušální částky na požádání snížit, např. pokud se státní zaměstnanec nachází v tíživých sociálních podmínkách.

⁹⁶ HŘEBÍKOVÁ, Iva; FÁBEROVÁ, Andrea; BRÜCKNEROVÁ, Zuzana; KUBÁČOVÁ NEJEDLÁ, Petra; MORAVEC, Karel et al. *Zákon o státní službě: komentář*. Vydání první. Beckova edice komentované zákony. Praha: C.H. Beck, 2022, s. 856-857. ISBN 978-80-7400-842-9.

6 Kárná odpovědnost

Rozhodování o kárné odpovědnosti, též nazývané kárné řízení, je podle § 159 odst. 1 písm. f) ZSS jedním z řízení ve věcech služby. Zásadními rozdíly od ostatních řízení ve věcech služby je, že rozhodovacím orgánem v prvním stupni je kárná komise prvního stupně, odvolacím orgánem je kárná komise druhého stupně a rozhoduje se o vině či nevině státního zaměstnance ze spáchání kárného provinění. Z tohoto důvodu práce přibližuje rozhodování o kárné odpovědnosti.

Pro úplné pochopení principu rozhodování o kárné odpovědnosti je nezbytné na začátek vymežit základní pojmy. Těmi jsou kárná odpovědnost, služební kázeň, kárné provinění a kárné opatření.

Kárná odpovědnost vzniká státnímu zaměstnanci, pokud nedodrží služební kázeň. Služební kázeň je definována jako řádné plnění povinností státního zaměstnance při výkonu služby v jím vykonávaném oboru služby, které vyplývají ze samotného ZSS, služebních předpisů a z příkazů k výkonu služby. Pokud státní zaměstnanec poruší služební kázeň, dopustí se kárného provinění. Kárného provinění se může dopustit jak opomenutím, tak i konáním. V obou případech se musí jednat o jednání zaviněné, ať už úmyslně nebo z nedbalosti. Pro naplnění skutkové podstaty kárného provinění postačuje nedbalost nevědomá, kdy si státní zaměstnanec nebyl vědom porušení služební kázně, ačkoliv to vědět měl a mohl. Kárného provinění se dopustí každý státní zaměstnanec, který poruší služební kázeň. Jedinou výjimkou tvoří nejvyšší státní tajemník a státní tajemník, na které se výše zmíněné nevztahuje. Pokud se ale dopustí porušení služební kázně zvláště závažným způsobem mohou být odvoláni ze služebního místa představeného podle § 60 odst. 3 ZSS.⁹⁷

⁹⁷ ERÉNYI, Tereza; KANTOROVÁ, Diana a VEJSADA, Daniel. *Vyznejte se v zákoně o státní službě*: podle právní úpravy k 30. listopadu 2016. Brno: BizBooks, 2017, s. 127. ISBN 978-80-265-0607-2.

Důsledkem kárného provinění může být zahájení kárného řízení. Za kárné provinění lze uložit sankci v podobě kárného opatření. Druhy kárných opatření jsou taxativně vymezeny v § 89 odst. 2 ZSS a jsou upraveny podle míry přísnosti. „*Kárným opatřením je písemná důtka, snížení platu až o 15 % na dobu až 3 kalendářních měsíců, odvolání ze služebního místa představeného nebo propuštění ze služebního poměru.*“⁹⁸ Druh kárného opatření se určí na základě závažnosti kárného provinění (např. způsob spáchání, míra zavinění, pohnutky), dosavadního přístupu k dodržování služební kázně a případných předešlých kárných opatření. Pokud do 1 roku od spáchání provinění nebylo zahájeno kárné řízení, kárná odpovědnost státního zaměstnance zaniká.⁹⁹

Kárnou pravomoc vůči státním zaměstnancům má kárná komise prvního a druhého stupně. Kárná komise prvního stupně je zřízena v rámci příslušného služebního úřadu. Služební úřad zřizuje kárnou komisi v případě, že minimálně 25 státních zaměstnanců vykonává službu v daném služebním úřadu.¹⁰⁰ Kárná komise se skládá podle § 91 odst. 2 ZSS ze třech státních zaměstnanců, přičemž „*nejméně jeden člen musí mít vysokoškolské vzdělání v oboru právo v magisterském studijním programu.*“¹⁰¹ Pokud je ve služebním úřadu méně než 25 státních zaměstnanců, je příslušná kárná komise prvního stupně zřízena u nadřízeného služebního úřadu. V případě, že nadřízený služební úřad nemá, je příslušná kárná komise prvního stupně zřízena v Ministerstvu vnitra.¹⁰² V případě vedoucího služebního úřadu připadá kárná pravomoc kárné komisi prvního stupně zřízené u nadřízeného služebního úřadu. Pokud ji nadřízený služební úřad nemá, vykonává ji stejně jako u ostatních státních zaměstnanců kárná komise prvního stupně zřízena v Ministerstvu vnitra.¹⁰³ Tím se předchází možné podjatosti a ovlivňování členů kárné komise. Kárná komise druhého stupně je zřízena v Ministerstvu vnitra.

⁹⁸ § 89 odst. 2 zákona č. 234/2014 Sb., o státní službě

⁹⁹ Čl. 24 metodického pokynu náměstka ministra vnitra pro státní službu č. 3/2016, kterým se stanoví podrobnosti kárné odpovědnosti státních zaměstnanců a kárného řízení

¹⁰⁰ § 92 odst. 1 zákona č. 234/2014 Sb., o státní službě

¹⁰¹ § 91 odst. 2 zákona č. 234/2014 Sb., o státní službě

¹⁰² PICHRT, Jan; KAUCKÝ, Jiří; KOPECKÝ, Martin; BĚLINA, Miroslav; BĚLINA, Tomáš et al. *Zákon o státní službě: komentář*. 2. vydání. Komentáře Wolters Kluwer. Praha: Wolters Kluwer, 2020, s. 635. ISBN 978-80-7598-654-2.

¹⁰³ Tamtéž, s. 332.

Kárné řízení zahajuje kárná komise prvního stupně z moci úřední na základě podnětu. Pokud se jedná o kárné provinění státního zaměstnance, podnět může podat služební orgán, služební orgán v nadřízeném služebním úřadu, nejvyšší státní tajemník, představený nebo vyšší představený. V případě, že se kárného provinění dopustí vedoucí služebního úřadu, podnět je oprávněn podat služební orgán v nadřízeném služebním úřadu nebo nejvyšší státní tajemník, pokud služební úřad nemá nadřízený služební úřad. Pokud jde o kárné provinění vrchního ředitele sekce, k podání je oprávněn příslušný člen vlády nebo vedoucí Úřadu vlády.¹⁰⁴ K zahájení a vedení kárného řízení je tedy nezbytnou podmínkou podnět.

Podnět musí obsahovat identifikaci státního zaměstnance, ve smyslu § 18 odst. 2 věty druhé SŘ, tj. jméno, příjmení, datum narození a místo trvalého bydliště. Pro účely podnětu by bylo možné považovat za dostačující podle § 77 odst. 1 písm. r) ZSS, uvedení jména, příjmení, služebního označení a názvu organizačního útvaru služebního úřadu, ve kterém je státní zaměstnanec zařazen. Kromě údajů, které identifikují státního zaměstnance, musí podnět obsahovat podle § 95 ZSS, označení služebního úřadu, ve kterém státní zaměstnanec vykonává službu, popis skutku, kterým měla být porušena služební kázeň a označení důkazů. Popis skutku nemusí být detailní, ale musí z něj jasně vyplývat jednání (konání nebo opomenutí) státního zaměstnance s uvedením času a způsobu spáchání kárného provinění. V případě nesplnění náležitostí podání, vyzve kárná komise podatele k doplnění.¹⁰⁵

Kárná komise není povinna zahájit kárné řízení na základě podnětu. Může podnět nejprve posoudit a zvážit, zda je podnět opodstatněný a je vhodné kárné řízení zahájit.¹⁰⁶ Pokud se rozhodne kárné řízení zahájit, je řízení zahájeno dnem oznámení o zahájení kárného řízení.

¹⁰⁴ § 94 zákona č. 234/2014, o státní službě

¹⁰⁵ Čl. 40 metodického pokynu náměstka ministra vnitra pro státní službu č. 3/2016, kterým se stanoví podrobnosti kárné odpovědnosti státních zaměstnanců a kárného řízení

¹⁰⁶ Tamtéž, čl. 38.

Rozhodování kárné komise o kárném provinění státního zaměstnance má dvě fáze. V první fázi se kárná komise musí usnést o tom, zda státní zaměstnanec skutečně kárné provinění spáchal a nese za něj odpovědnost nebo zda existují důvody pro zastavení řízení podle § 96 odst. 4 ZSS. *„Kárná komise zastaví řízení o kárném provinění, jestliže zjistí, že, skutek, o němž se vede řízení, se nestal nebo není kárným proviněním; skutek nespáchal státní zaměstnanec; spáchání skutku, o němž se vede řízení, nebylo státnímu zaměstnanci prokázáno; odpovědnost za kárné provinění zanikla; státní zaměstnanec byl za týž skutek již pravomocně potrestán rozhodnutím soudu nebo správního orgánu; státní zaměstnanec zemřel nebo přestal být státním zaměstnancem; věc byla po zahájení řízení postoupena jinému správnímu orgánu nebo orgánu činnému v trestním řízení.“*¹⁰⁷ Pokud kárná komise shledá, že státní zaměstnanec spáchal kárné provinění, rozhodne o uložení kárného opatření. Kárná komise může od uložení kárného opatření upustit podle § 89 odst. 6 ZSS, v případě, že k nápravě postačí projednání kárného provinění. Projednání je využíváno zejména u méně závažných kárných provinění.¹⁰⁸

Výsledkem řízení, v případě uložení kárného opatření, je rozhodnutí o spáchání kárného provinění a o uložení kárného opatření. Rozhodnutí musí splňovat náležitosti obsažené v § 68 a 69 SŘ. Rozhodnutí musí obsahovat výrok, odůvodnění a poučení. Ve výroku o vině státního zaměstnance ze spáchání kárného provinění, musí být kárné provinění dostatečně specifikováno, mělo by obsahovat popis skutku, místa, času a způsobu spáchání, popřípadě jiné skutečnosti, které jsou potřeba k tomu, aby skutek nemohl být zaměněn s jiným. Dále musí být ve výroku uvedeno jaké kárné opatření se ukládá. Pokud kárná komise rozhodla o upuštění od uložení kárného opatření, bude ve výroku uveden výrok o vině státního zaměstnance a zároveň výrok o tom, že se upouští od uložení kárného opatření.¹⁰⁹ Obsahové náležitosti odůvodnění a poučení se řídí podle § 68 SŘ.

¹⁰⁷ § 96 odst. 4 zákona č. 234/2014 Sb., o státní službě

¹⁰⁸ HŘEBÍKOVÁ, Iva; FÁBEROVÁ, Andrea; BRÜCKNEROVÁ, Zuzana; KUBÁČOVÁ NEJEDLÁ, Petra; MORAVEC, Karel et al. *Zákon o státní službě: komentář*. Vydání první. Beckova edice komentované zákony. Praha: C.H. Beck, 2022, s. 511 a 514. ISBN 978-80-7400-842-9.

¹⁰⁹ Čl. 53 metodického pokynu náměstka ministra vnitra pro státní službu č. 3/2016, kterým se stanoví podrobnosti kárné odpovědnosti státních zaměstnanců a kárného řízení

Proti rozhodnutí se může státní zaměstnanec odvolat, přičemž odvolání má odkladný účinek a rozhodnutí tak není předběžně vykonatelné. V odvolání může státní zaměstnanec napadnout jak celé rozhodnutí, tak výrok o uložení kárného opatření, pokud vinu uznává, nicméně nesouhlasí s uloženým kárným opatřením. O odvolání rozhoduje kárná komise druhého stupně.¹¹⁰ Podle § 168 odst. 5 ZSS, nemůže být v odvolacím řízení proti rozhodnutí o uložení kárného opatření uloženo přísnější kárné opatření (zákaz reformace in peius).

Po uplynutí stanovené lhůty v § 97 odst. 1 ZSS dochází k zahlazení kárného opatření, tzn. že se na státního zaměstnance hledí jako by mu kárné opatření nebylo uloženo. Lhůty se počítají ode dne nabytí právní moci rozhodnutí a liší se v závislosti na druhu uloženého kárného opatření. V případě písemné důtky je lhůta 1 rok, pokud bylo uloženo snížení platu, lhůta je 2 roky. V ostatních případech je lhůta 3 roky.¹¹¹

¹¹⁰ Čl. 53 metodického pokynu náměstka ministra vnitra pro státní službu č. 3/2016, kterým se stanoví podrobnosti kárné odpovědnosti státních zaměstnanců a kárného řízení

¹¹¹ ERÉNYI, Tereza; KANTOROVÁ, Diana a VEJSADA, Daniel. *Vyznejte se v zákoně o státní službě*: podle právní úpravy k 30. listopadu 2016. Brno: BizBooks, 2017, s. 134. ISBN 978-80-265-0607-2.

7 Úvahy de lege ferenda

V této kapitole provedu shrnutí vlastních úvah a návrhů de lege ferenda týkajících se některých ustanovení ZSS, které byly v bakalářské práci prezentovány. Mé úvahy vychází z odborných komentářů k ZSS a z vlastních postřehů, které jsem získala během studování tématu.

První problematickou částí tohoto zákona je dle mého názoru vymezení rozhodování, na která se vztahuje řízení ve věcech služby podle § 159 odst. 1 ZSS. Jak je uvedeno v práci, příkladem je náhrada škody. V ustanoveních ZSS týkajících se náhrady škody je odkazováno na zákoník práce, což jeví značné nejasnosti. Služební poměr je veřejnoprávním vztahem, přičemž je odkazováno na soukromoprávní úpravu. Vznikají tak otázky, jak procesně řešit náhradu škody. Dle mého názoru by nejefektivnějším řešením bylo doplnit v rámci novelizace náhradu škody do taxativního výčtu § 159 odst. 1 ZSS. Zároveň se jeví jako vhodné blíže specifikovat podle jakých ustanovení zákoníku práce se náhrada škody řídí nebo samostatně náhradu škody blíže upravit, jako je tomu např. v zákoně č. 361/2003 Sb., o služebním poměru příslušníků bezpečnostních sborů. Předěšlo by se tak nejasnostem a zjednodušil by se proces náhrady škody.

Problematickou částí je dále úprava účastníků řízení podle § 161 ZSS. Účastníkem řízení je podle ZSS státní zaměstnanec nebo žadatel o přijetí do služebního poměru. ZSS tedy nepočítá s jinými účastníky řízení. V některých případech je však služební orgán povinen řízení zahájit a ukončit vydáním rozhodnutí, ačkoliv se jedná o bývalého státního zaměstnance nebo o osobu, která státním zaměstnancem není. Příkladem je rozhodování o náhradě nákladů podle § 110 ZSS, kdy se rozhoduje již o bývalém státním zaměstnanci. Dále také v případě jmenování a odvolání člena zkušební komise. V žádném ustanovení ZSS není stanoveno, že členem zkušební komise musí být výlučně státní zaměstnanec, pouze dva členové musejí být státními zaměstnanci. I když by bylo možným řešením subsidiárně aplikovat ustanovení správního řádu, konkrétně § 27 odst. 1 písm. b) SŘ., je nutné zdůraznit že, ustanovení § 161 ZSS je speciálním ustanovením a ustanovení správního řádu lze použít pouze

v případech, kdy zvláštní zákon nestanoví jinak. Řešení by dle mého názoru spočívalo v novelizaci § 161 ZSS, kdy by se novelou rozšířil okruh účastníků řízení. Toto rozšíření by zahrnulo osoby, které ačkoliv nejsou státními zaměstnanci nebo žadateli o přijetí do služebního poměru, jsou dotčeny řízením a rozhodnutím vydaným v rámci tohoto řízení. Zajistila by se tak jasná a přesná úprava účastníků řízení, kterou by se předešlo případným nejasnostem.

Posledním problematickým ustanovením je dle mého názoru § 162 odst. 3 ZSS, podle kterého je vyžadován souhlas, pokud se rozhodnutí služebního orgánu má týkat působnosti jiného služebního orgánu. V případě, že služební orgán bude rozhodovat o převedení státního zaměstnance na služební místo jiného služebního úřadu, potřebuje k tomu souhlas služebního orgánu s volným služebním místem. V praxi to tak může vést k situaci kdy, ačkoliv je vhodné služební místo volné, naráží na formální překážku v podobě chybějícího souhlasu. Bez uděleného souhlasu není možné státního zaměstnance převést do jiného služebního úřadu. Možným řešením by byla úprava institutu souhlasu v případě převedení na jiné služební místo. Tato úprava by spočívala v zavedení lhůty pro udělení souhlasu služebním orgánem a stanovení taxativního výčtu podmínek, za kterých by služební orgán mohl souhlas odmítnout. Zavedení těchto změn by urychlilo proces převedení na jiné služební místo a posílilo větší předvídatelnost procesu.

Závěr

Cílem této práce bylo poskytnout ucelený přehled právní úpravy týkající se řízení ve věcech služby. Dalším cílem bylo poukázat na problematická ustanovení a pokusit se o návrhy de lege ferenda. K dosažení cílů byla využita deskriptivní metoda a metoda analýzy. Domnívám se, že cíl této práce byl naplněn a může tak sloužit pro orientaci v oblasti řízení ve věcech služby. Důležitým právním předpisem je při výše zmíněném řízení správní řád, který je využit subsidiárně, pokud zákon o státní službě neobsahuje zvláštní úpravu. Vzhledem k tomu, že zákon o státní službě upravuje řízení ve věcech služby pouze v deseti ustanoveních, dochází k časté aplikaci správního řádu.

V práci jsem popsala legislativní vývoj státní služby, přičemž přijetí zákona o státní službě bylo dlouhým a komplikovaným procesem ovlivněným ústavními požadavky a vstupem České republiky do Evropské unie. Původní služební zákon z roku 2002 nikdy nenabyl účinnosti z důvodu neustálého odkládání a nezájmu politiků. Služební zákon nakonec nahradil zákon o státní službě, který nabyl účinnosti v roce 2015. Zákon o státní službě se však během své účinnosti ukázal jako nedokonalý, o čemž svědčí i neustálé novelizace. Hlavní částí této práce byl podrobný rozbor a objasnění procesu řízení ve věcech služby. Práce zkoumala, jak se v řízení ve věcech služby uplatňují ustanovení správního řádu, a kdy jsou využita zvláštní ustanovení zákona o státní službě. Práce také obsahuje kapitolu zaměřenou na kárnou odpovědnost, která je jedním z druhů řízení ve věcech služby a slouží k zajištění řádného výkonu služby.

Jak vyplývá z bakalářské práce, i přes novelizace jsou v zákoně jisté mezery, které by dle mého názoru měly být upraveny. Mezi tyto oblasti patří výčet rozhodování, na které se vztahuje řízení ve věcech služby, vymezení účastníků řízení a potřebný souhlas služebního orgánu, do kterého má být státní zaměstnanec převeden, při rozhodování o převedení na jiné služební místo. Úvahy de lege ferenda jsou obsaženy v poslední kapitole této práce.

Závěrem lze říci, že v průběhu zpracování této práce jsem dospěla k názoru, že se v zákoně o státní službě vyskytují určité nejasnosti a otázky, které vyžadují další upřesnění a doplnění. Vzhledem ke složitému legislativnímu vývoji zákona o státní službě a jeho poměrně krátké účinnosti, lze očekávat, že s postupem času a jeho uplatňováním v praxi budou odhalovány další legislativní mezery, které bude třeba vyřešit a odstranit.

Seznam použité literatury

Monografie

1. ERÉNYI, Tereza; KANTOROVÁ, Diana a VEJSADA, Daniel. *Vyznejte se v zákoně o státní službě: podle právní úpravy k 30. listopadu 2016*. Brno: BizBooks, 2017. ISBN 978-80-265-0607-2.
2. FIALA, Zdeněk; FRUMAROVÁ, Kateřina; VETEŠNÍK, Pavel; ŠKUREK, Martin; HORZINKOVÁ, Eva et al. *Správní řád. Praktický komentář*. Praha: Wolters Kluwer, 2020. ISBN 978-80-7598-797-6.
3. HOMFRAY, Šárka; KLEVETOVÁ, Dominika a STANĚK, Michal. *Praktický průvodce státní službou*. První vydání. Praha: Grada Publishing, 2020. ISBN 978-80-271-1756-7.
4. HORZINKOVÁ, Eva a NOVOTNÝ, Vladimír. *Správní právo procesní*. 5. aktualizované a doplněné vydání. Praha: Leges, Student Leges, 2015. ISBN 978-80-7502-071-0.
5. HŘEBÍKOVÁ, Iva; FÁBEROVÁ, Andrea; BRÜCKNEROVÁ, Zuzana; KUBÁČOVÁ NEJEDLÁ, Petra; MORAVEC, Karel et al. *Zákon o státní službě: komentář*. Vydání první. Beckova edice komentované zákony. Praha: C.H. Beck, 2022. ISBN 978-80-7400-842-9.
6. JEMELKA, Luboš; PONDĚLÍČKOVÁ, Klára a BOHADLO, David. *Správní řád: komentář*. 7. vydání. Beckova edice komentované zákony. Praha: C.H. Beck, 2023. ISBN 978-80-7400-932-7.
7. KOTTNAUER, Antonín; PŘIB, Jan; ÚLEHLOVÁ, Helena a TOMANDLOVÁ Ludmila: *Zákon o státní službě*. Ostrava: Sagit, 2015. ISBN 978-80-7488-079-7.
8. PICHRT, Jan; KAUCKÝ, Jiří; KOPECKÝ, Martin; BĚLINA, Miroslav; BĚLINA, Tomáš et al. *Zákon o státní službě: komentář*. 2. vydání. Komentáře Wolters Kluwer. Praha: Wolters Kluwer, 2020. ISBN 978-80-7598-654-2.
9. PICHRT, Jan; KOPECKÝ, Martin a MORÁVEK, Jakub. *Služební vztahy a výkon závislé práce*. Vydání první. Praha: Wolters Kluwer, 2016. ISBN 978-80-7552-429-4.
10. POTĚŠIL, Lukáš; HEJČ, David; RIGEL, Filip a MAREK, David: *Správní řád. Komentář*. 2. vydání. Praha: C. H. Beck, 2020. ISBN 978-80-7400-804-7.

11. VAVERA, František; HULINSKÝ, Petr; MLSNA, Petr; PAVEL, Mates; CHRÁSTKOVÁ, Kristina et al. *Zákon o státní službě s poznámkami*. Plzeň: Aleš Čeněk, 2015. ISBN 978-80-7380-518-0.
12. VLČKOVÁ, Eliška; KAŠPAROVÁ, Irena a BLÁHOVÁ, Pavla. *Zákon o státní službě*. 1. vydání. Olomouc: ANAG, 2015. ISBN 978-80-7263-961-8.

Zákonná úprava a IAŘ (interní akty řízení)

1. Ústavní zákon č. 1/1993 Sb., Ústava české republiky
2. Ústavní zákon č. 2/1993 Sb., Listina základních práv a svobod
3. Zákon č. 218/2002 Sb., služební zákon
4. Zákon č. 234/2014 Sb., o státní službě
5. Zákon č. 500/2004 Sb., správní řád
6. Zákon č. 262/2006 Sb., zákoník práce
7. Zákon č. 361/2003 Sb., o služebním poměru příslušníků bezpečnostních sborů
8. Zákon č. 384/2022 Sb., kterým se mění zákon č. 234/2014 Sb., o státní službě, ve znění pozdějších předpisů a další související zákony
9. Zákon č. 281/2023 Sb., kterým se mění zákon č. 262/2006 Sb., zákoník práce, ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony
10. Vyhláška č. 520/2005 Sb., o rozsahu hotových výdajů a ušlého výdělku, které správní orgán hradí jiným osobám, a o výši paušální částky nákladů řízení
11. Metodický pokyn náměstka ministra vnitra pro státní službu č. 3/2016, kterým se stanoví podrobnosti kárné odpovědnosti státních zaměstnanců a kárného řízení
12. Metodický pokyn nejvyššího státního tajemníka č. 1/2023, kterým se stanoví podrobnosti k provádění výběrového řízení
13. Metodický pokyn náměstka ministra vnitra pro státní službu č. 2/2019, kterým se stanoví podrobnosti ke změnám služebního poměru

Judikatura

1. Nález Ústavního soudu ČR ze dne 30. 6. 2015, sp. zn. Pl. ÚS 21/14

Webové stránky a elektronické zdroje

1. Metodika doručování: Metodické pomůcky ke správnému řádu. Metodika doručování správních písemností prostřednictvím poštovních zásilek. Online. Dostupné z: <https://www.mvcr.cz/sluzba/docDetail.aspx?docid=21023&docType=ART> [cit. 2024-02-03]
2. *Organizační věci státní služby a správa služebních vztahů státních zaměstnanců*. 4. aktualizované vydání. Kolektiv zaměstnanců sekce pro státní službu, Praha: Ministerstvo vnitra. 2024. Online. Dostupné z: <https://www.mvcr.cz/sluzba/clanek/zkusebni-otazky-a-odborna-literatura.aspx?q=Y2hudW09Mg%3D%3D> [cit. 2024-02-06]
3. Stanovisko prezidenta republiky k zákonu o státní službě 71/16. Online. Dostupné z: <https://www.psp.cz/sqw/text/orig2.sqw?idd=111458>. [cit. 2024-01-20]
4. Závěr č. 5 ze zasedání poradního sboru náměstka ministra vnitra pro státní službu k zákonu o státní službě ze dne 3. června 2016: *Režim projednávání povinnosti nahradit škodu způsobenou státním zaměstnancem služebnímu úřadu a způsobenou služebním úřadem státnímu zaměstnanci*. Online. Dostupné z: <https://www.mvcr.cz/sluzba/clanek/poradni-sbor-namestka-mv-pro-statni-sluzbu.aspx> [cit. 2024-02-01]